

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนกันยายน 2569
สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรประจำกรุงปักกิ่ง

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศไทยกับประเทศที่รับผิดชอบ

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของประเทศจีนเดือนมกราคม - สิงหาคม 2568 และ 2569							
พิกัด	สินค้า	ม.ค. - ส.ค. 2568		ม.ค. - ส.ค. 2569		Δ ปริมาณ	Δ มูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	77,762	311,222,234	31,899	130,683,615	-59%	-58%
03	สินค้าประมง	41,091	248,076,221	36,226	245,102,379	-12%	-1%
0301	ปลามีชีวิต	334	3,828,104	279	3,161,716	-16%	-17%
0303	ปลาแช่แข็ง	10,519	17,892,405	7,044	12,475,192	-33%	-30%
0306	กุ้งสดแช่เย็นและแช่แข็ง Crustacean	18,287	191,866,117	19,088	203,095,015	4%	6%
1604	ปลาแปรรูป	4,501	24,552,857	5,152	28,115,308	14%	15%
1605	กุ้ง ปลาหมึกแปรรูป Crustacean	569	7,431,828	222	2,897,098	-61%	-61%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	3,797,734	757,991,548	854,421	206,187,063	-78%	-73%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	1,223,690	485,016,835	811,912	392,970,015	-34%	-19%
08	ผลไม้	1,703,218	5,206,139,262	1,930,335	6,261,003,598	13%	20%
08011200	มะพร้าวอ่อน	220,240	174,545,421	324,604	217,054,729	47%	24%
08045020	มะม่วงสดมะม่วงอบแห้ง	1,895	1,142,867	431	1,138,070	-77%	0%
08045030	มังคุดสดหรือ/และอบแห้ง	222,650	462,711,488	171,823	432,071,152	-23%	-7%
08106000	ทุเรียนสด	865,507	3,746,719,008	1,166,813	5,000,833,772	35%	33%
08109030	ลำไยสด	230,772	273,449,277	142,864	185,640,486	-38%	-32%
08134010	ลำไยอบแห้งและเนื้อลำไย	72,836	108,123,284	48,995	89,216,521	-33%	-17%
1006	ข้าวสาร	478,073	255,415,540	200,206	123,228,367	-58%	-52%
40	ยางพารา	2,047,405	3,864,491,818	2,011,849	3,829,108,971	-2%	-1%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	692,374	1,322,986,547	567,317	1,101,598,195	-18%	-17%
40011000	น้ำยาง	171,910	259,490,465	130,221	185,865,892	-24%	-28%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	78,971	190,210,863	75,441	171,539,607	-4%	-10%
40012200	ยางTSNR	438,022	866,182,107	360,955	742,258,581	-18%	-14%
40028000	ยางผสม	1,152,230	2,266,194,906	1,241,423	2,439,708,566	8%	8%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของเทศจีน
เดือนสิงหาคม 2568 และ 2569

พิกัด	สินค้า	ส.ค. 2568		ส.ค. 2569		Δ ปริมาณ	Δ มูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	7,726	30,363,827	4,009	16,263,030	-48%	-46%
03	สินค้าประมง	6,442	38,006,988	4,684	34,055,454	-27%	-10%
0301	ปลามีชีวิต	36	440,853	26	338,302	-28%	-23%
0303	ปลาแช่แข็ง	1,251	1,883,167	1,245	2,374,968	0%	26%
0306	กุ้งสดแช่เย็น และแช่แข็ง Crustacean	2,671	28,952,460	2,579	28,970,479	-3%	0%
1604	ปลาแปรรูป	801	4,424,848	606	3,460,523	-24%	-22%
1605	กุ้ง หมึกแปรรูป Crustacean	52	647,989	26	252,196	-50%	-61%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	590,428	127,232,746	56,110	14,826,422	-90%	-88%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	110,961	44,761,133	37,092	22,411,330	-67%	-50%
08	ผลไม้	261,206	672,114,995	261,777	732,244,672	0%	9%
08011200	มะพร้าวอ่อน	54,746	34,151,472	54,235	37,037,986	-1%	8%
08045020	มะม่วงสดหรือ/ และอบแห้ง	0.04	2,038	0.02	1,374	-50%	-33%
08045030	มังคุดสดหรือ/ และอบแห้ง	10,822	16,421,479	23,347	49,110,330	116%	199%
08106000	ทุเรียนสด	119,496	451,942,972	130,644	451,856,576	9%	0%
08109030	ลำไยสด	15,535	17,566,287	7,555	10,937,774	-51%	-38%
08134010	ลำไย และเนื้อลำไยอบแห้ง	43,080	55,747,941	24,024	48,886,875	-44%	-12%
1006	ข้าวสาร	64,650	30,419,455	18,936	11,512,589	-71%	-62%
40	ยางพารา	210,697	371,595,536	201,653	420,904,394	-4%	13%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	63,559	112,492,846	51,208	115,042,185	-19%	2%
40011000	น้ำยาง	13,810	18,400,438	7,506	12,873,630	-46%	-30%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	8,887	20,587,819	5,186	14,584,155	-42%	-29%
40012200	ยางTSNR	40,725	73,178,182	38,404	87,162,402	-6%	19%
40028000	ยางผสม	120,711	225,232,162	128,192	275,488,164	6%	22%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม

● ข้าว

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าข้าวของจีนเดือนสิงหาคม 2569 อยู่ที่ 176,482 ตัน ปริมาณลดลงจากเดือนสิงหาคมปีที่ผ่านมา 113,130 ตัน (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนสิงหาคม 2568 อยู่ที่ 289,612 ตัน) คิดเป็นร้อยละ 39
- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าข้าวและมีปริมาณการนำเข้าในเดือนสิงหาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) อินเดีย 62,751 ตัน 2) เวียดนาม 57,337 ตัน 3) เมียนมา 25,204 ตัน
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้าข้าว (พิกัด 1006) จากไทยทั้งหมด อยู่ที่ 18,936 ตัน มูลค่า 11,512,589 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 71 มูลค่าลดลงร้อยละ 62

● ยางพารา

- สถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ายางพาราทั้งหมดของจีนเดือนสิงหาคม 2569 อยู่ที่ 617,079 ตัน มูลค่า 1,345,599,840 ดอลลาร์สหรัฐ ประเทศหลักที่จีนนำเข้ายางพารา (พิกัด 40) และมีปริมาณการนำเข้าสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 201,653 ตัน 2) ลาว 85,233 ตัน 3) เวียดนาม 73,200 ตัน
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (พิกัด 4001) จากไทยทั้งหมด 51,208 ตัน มูลค่า 115,042,185 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงจากเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 19 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 2
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้ายางผสมจากไทย (พิกัด 40028000) ปริมาณ 128,192 ตัน มูลค่า 275,488,164 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา พบว่าปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ส่วนมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 22

● มันสำปะหลัง

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้ามันสำปะหลังแห้งของจีนเดือนสิงหาคม 2569 อยู่ที่ 115,193 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคมปีที่ผ่านมา 690,634 ตัน ปริมาณลดลงร้อยละ 83
- ประเทศหลักที่จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้ง และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนสิงหาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ไทย 56,110 ตัน 2) เวียดนาม 46,001 ตัน 3) กัมพูชา 11,957 ตัน
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งจากไทย (พิกัด 07141020) ทั้งหมด 56,110 ตัน มูลค่า 14,826,422 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณ 590,428 ตัน มูลค่า 127,232,746 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 90 และมีมูลค่าลดลงร้อยละ 88

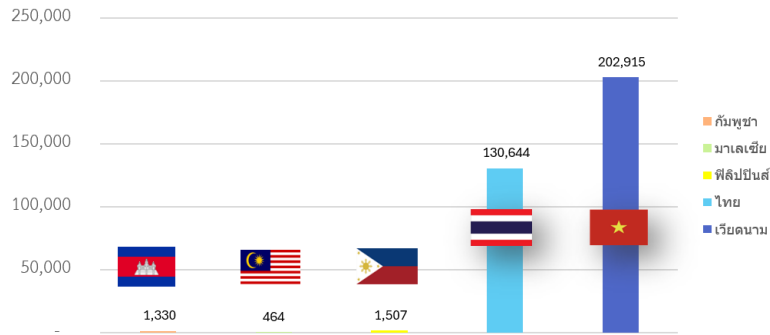
● สัตว์ปีก

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณการนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก (พิกัด 0207) ของจีน เดือนสิงหาคม 2569 อยู่ที่ 58,755 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคมปีที่ผ่านมา 34,220 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 72 และจีนส่งออกเนื้อสัตว์ปีกในเดือนสิงหาคม 2569 ปริมาณ 125,974 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคมปีที่ผ่านมา 73,352 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 72 โดยส่งออกไปยังรัสเซียเป็นส่วนใหญ่
- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีก และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนสิงหาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) บราซิล 46,399 ตัน 2) รัสเซีย 6,849 ตัน 3) ไทย 4,009 ตัน
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้าเนื้อสัตว์ปีกจากไทยทั้งหมด 4,009 ตัน มูลค่า 16,263,030 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 7,726 ตัน มูลค่า 30,363,827 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณลดลงร้อยละ 48 และมีมูลค่าลดลงร้อยละ 46

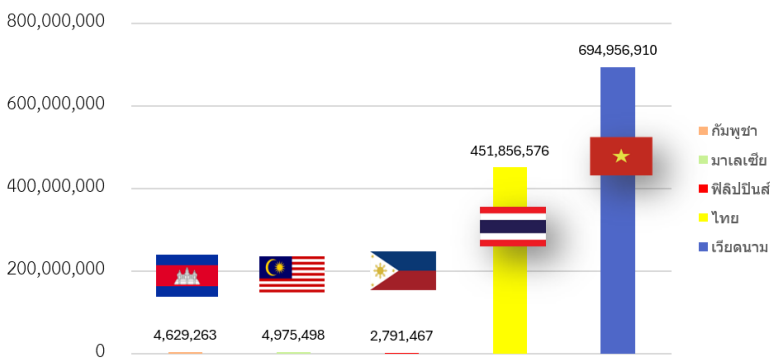
● ผลไม้

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า จีนมีการนำเข้าผลไม้ทั้งหมดในเดือนสิงหาคม 2569 จำนวน 913,414 ตัน มูลค่า 2,192,905,380 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 796,535 ตัน มูลค่า 1,770,635,537 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 24 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าผลไม้ และมีปริมาณการนำเข้าในเดือนสิงหาคม 2569 สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) เวียดนาม 320,261 ตัน 2) ไทย 261,777 ตัน 3) ฟิลิปปินส์ 53,830 ตัน
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทย ทั้งหมด 130,644 ตัน มูลค่า 451,856,576 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 9 และมูลค่าคงที่
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้าลำไยสดจากไทย ทั้งหมด 7,555 ตัน มูลค่า 10,937,774 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 51 และมูลค่าลดลงร้อยละ 38
- ในเดือนสิงหาคม 2569 จีนนำเข้ามะพร้าวจากไทย ทั้งหมด 54,235 ตัน มูลค่า 37,037,986 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนสิงหาคมของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 1 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8

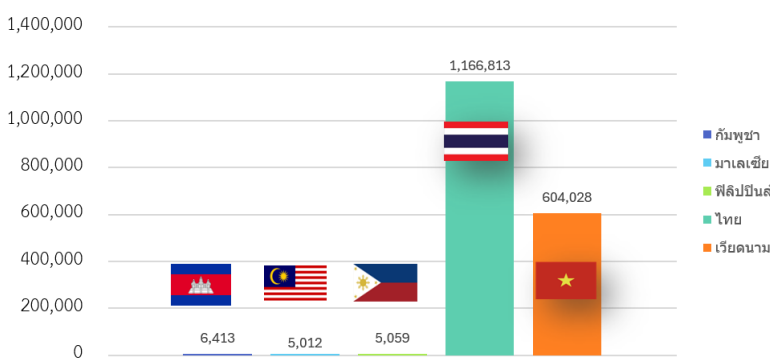
เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย
เดือนสิงหาคม 2569 (ตัน)

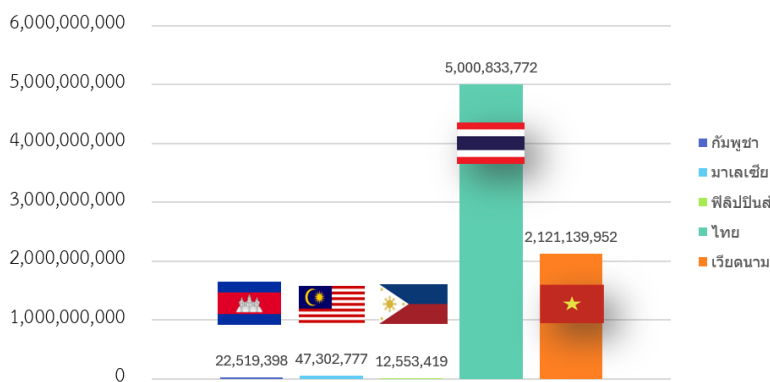
เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย
เดือนสิงหาคม 2569 (เหรียญสหรัฐ)

เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย
ตั้งแต่เดือน มกราคม-สิงหาคม 2569 (ตัน)

เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ และ มาเลเซีย
ตั้งแต่เดือน มกราคม-สิงหาคม 2569 (เหรียญสหรัฐ)

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรของไทย

ในเดือนกันยายน 2569 การค้าสินค้าเกษตรไทย-จีนยังคงมีความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการค้าผลไม้สด ซึ่งมีการพัฒนาเส้นทางขนส่งทางน้ำผ่านแม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง ส่งผลให้การนำเข้าผลไม้ผ่านท่าเรือกวนเหล่ยขยายตัวอย่างมาก และช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนการขนส่งผลไม้จากไทยเข้าสู่จีน

ขณะเดียวกัน สถานการณ์ตลาดทุเรียนจีนยังมีการแข่งขันด้านราคาสูง โดยมีปริมาณทุเรียนจากหลายประเทศเข้าสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ในเดือนกันยายนยังมีการติดตามสถานการณ์การนำเข้าทุเรียนผ่านด่านทางบกของจีนอย่างใกล้ชิด สะท้อนถึงความสำคัญของการบริหารจัดการคุณภาพและการขนส่งเพื่อรักษาคุณภาพสินค้า

โดยภาพรวม การพัฒนาเส้นทางโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการศุลกากรช่วยเพิ่มโอกาสในการนำเข้าสินค้าเกษตรไทยเข้าสู่ตลาดจีน อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการไทยยังจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพ มาตรฐานความปลอดภัย และประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดจีนต่อไป

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

● ราคาทุเรียนจีนร่วงแรง อุปทานจากอาเซียนเพิ่ม การแข่งขันในตลาดจีนทวีความเข้มข้น

“ราชาแห่งผลไม้” กำลังเผชิญกับภาวะราคาทรุดตัวอย่างหนัก ในช่วงที่ผ่านมา ซูเปอร์มาร์เก็ตในหลายเมืองของจีน ซึ่งเดิมทุเรียนหมอนทองมักมีราคาสูงถึงหลายสิบล้านต่อตัน (500 กรัม) ปัจจุบันกลับพบป้ายราคาที่ระบุอย่างชัดเจนว่า 19.9 หยวนต่อตัน ขณะที่ตลาดค้าส่งในบางเมือง ราคาขายส่งแบบยกกล่อง ได้ลดลงต่ำกว่า 15 หยวนต่อตัน หากคำนวณแล้ว ทุเรียน 1 ผล น้ำหนักประมาณ 4-5斤 สามารถซื้อกลับบ้านได้ในราคาเพียง 70 - 80 หยวน ทั้งนี้ ต้องไม่ลืมว่าเมื่อไม่กี่ปีก่อน ทุเรียนหมอนทองผลเดียวกันนี้สามารถจำหน่ายได้ในราคาสูงสุดถึง 200 - 300 หยวน และคำว่า “อิสระภาพในการกินทุเรียน” หรือ “榴莲自由” ถึงกับกลายเป็นคำฮิตในโลกออนไลน์ของจีนเพียงไม่กี่ปี ผลไม้ที่ครั้งหนึ่งเคยได้รับการมองว่าเป็นสินค้าหรูหราในโลกของผลไม้ ก็ได้ร่วงจากจุดสูงสุดลงมายุ่งในระดับที่สามารถหาซื้อได้ทั่วไปในตลาดสด

1. กับดักของวัฏจักรการผลิต

ความรุนแรงของการปรับลดราคาทุเรียนในครั้งนี้ รุนแรงเกินกว่าที่หลายคนจะรับรู้ได้ จากการมองตลาดเพียงผิวเผินนับตั้งแต่ช่วงต้นฤดูใบไม้ผลิจนเข้าสู่ฤดูร้อน ราคาทุเรียนปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง แทบไม่มีการฟื้นตัวของราคาอย่างมีนัยสำคัญ ที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนาน นครกว่างโจว ราคาขายส่งทุเรียนหมอนทองเวียดนามเคยลดลงต่ำสุดถึง 13.8 หยวนต่อตัน ขณะที่ซูเปอร์มาร์เก็ตเครือข่ายในเมืองอู่ฮั่น เจิ้งตู และปักกิ่ง สามารถพบป้ายราคาพิเศษ 19.9 หยวนได้ทั่วไป ส่วนร้านผลไม้ในชุมชน บรรจุกัญชูดส่งเสริมการขายที่จำหน่ายเฉพาะเนื้อทุเรียน มีราคาลดลงมาอยู่ในระดับหลักเดียวต่อชิ้น ผู้เชี่ยวชาญบางรายอธิบายว่าการลดลงของราคาเกิดจากการที่ทุเรียนมีผลผลิตจำนวนมากขึ้น แต่การอธิบายเช่นนั้นเป็นเพียงการมองเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในระดับผิวหน้า แท้จริงแล้ว เมล็ดพันธุ์ของภาวะราคาทรุดตัวครั้งนี้ได้ถูกหว่านไว้ตั้งแต่ช่วงปี 2561 - 2563 แล้ว ช่วงเวลาดังกล่าวถือเป็น 3 ปีทองของทุเรียน ความต้องการบริโภคในตลาดจีนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด จนตลาดจีนสามารถบริโภคทุเรียนได้ถึงประมาณ 90% ของปริมาณการค้าทุเรียนของโลกในแต่ละปี แรงจูงใจจากผลตอบแทนทางการเงินทำหน้าที่เป็นตัวขับเคลื่อนที่ชัดเจนที่สุด

จากการปลูกทุเรียน 1 เฮกตาร์ สามารถให้ผลตอบแทนสูงกว่าพืชเกษตรแบบดั้งเดิมหลายเท่า ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต่างเร่งขยายพื้นที่ปลูกทุเรียนกันอย่างมากมาย เกษตรกรเวียดนามโค่นต้นยางพาราเพื่อนำพื้นที่มาปลูกทุเรียน พื้นที่ทางภาคใต้ของประเทศไทยมีการโค่นต้นกาแฟและปาล์มน้ำมันเพื่อเปลี่ยนมาปลูกทุเรียน ขณะที่มาเลเซียปรับเปลี่ยนพื้นที่ลาดเขาซึ่งเดิมเป็นสวนปาล์มน้ำมันจำนวนมากให้กลายเป็นพื้นที่ปลูกทุเรียน อย่างไรก็ตาม ทุเรียนไม่ใช่พืชที่สามารถปลูกแล้วเก็บเกี่ยวได้อย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่การเพาะต้นกล้าไปจนถึงระยะที่ต้นทุเรียนสามารถให้ผลผลิตอย่างเต็มที่ ต้องใช้เวลาประมาณ 5 - 7 ปี ดังนั้น ต้นทุเรียนที่เกษตรกรแห่กันปลูกในช่วงเวลานั้น จึงเริ่มเข้าสู่ช่วงให้ผลผลิตพร้อม ๆ กันในปี 2569 อีกทั้ง ข้อมูลศุลกากรจีนยังได้สะท้อนให้เห็นถึง “คลื่นอุปทาน” จำนวนมหาศาลที่กำลังเข้าสู่ตลาด

ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 ปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดของจีนอยู่ที่ประมาณ 1.07 ล้านตัน เพิ่มขึ้นเกือบ 50% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เฉพาะด่านไม้อาน ปริมาณทุเรียนที่นำเข้าในช่วง 4 เดือนแรกของปีคิดเป็นประมาณ 1 ใน 3 ของปริมาณนำเข้าทั้งประเทศในช่วงฤดูการทุเรียน รถไฟขนส่งสินค้าควบคุมอุณหภูมิภายใต้เส้นทาง “ล้านช้าง-แม่น้ำโขง เอ็กซ์เพรส” ซึ่งดำเนินการบนเส้นทางรถไฟจีน-ลาว ได้เพิ่มจำนวนเที่ยวจากปกติ วันละ 2 ขบวน เป็นวันละ 3 - 4 ขบวน และในช่วงที่มีปริมาณสูงสุดอาจเพิ่มขึ้นถึง 6 ขบวนต่อวัน แม้จะเพิ่มจำนวนเที่ยวดังกล่าวแล้ว ก็ยังไม่สามารถรองรับผลไม้สดจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไหลเข้าสู่จีนอย่างต่อเนื่องได้ทั้งหมด

จากการประมาณการคร่าว ๆ ของอุตสาหกรรม ในปีนี้ประเทศผู้ผลิตทุเรียนรายใหญ่ 3 ประเทศ ต่างเข้าสู่ช่วงที่มีผลผลิตสูง โดยคาดว่าประเทศไทยจะมีผลผลิตทุเรียนตลอดทั้งปีเกือบ 2 ล้านตัน เวียดนามเกือบ 2 ล้านตัน และมาเลเซียประมาณ 570,000 ตัน เมื่อรวมทั้งสามประเทศจะมีผลผลิตมากกว่า 4.5 ล้านตันขณะที่คาดว่าปริมาณการนำเข้าทุเรียนของจีนตลอดทั้งปีจะอยู่ที่เพียงกว่า 2 ล้านตัน

ดังนั้น ผลผลิตส่วนที่เกินอยู่มากกว่า 2 ล้านตัน จะมีตลาดใดสามารถรองรับผลผลิตส่วนที่เหลือเหล่านี้ได้? ผู้บริโภคในยุโรปและสหรัฐอเมริกา มีระดับการยอมรับผลไม้ที่มีกลิ่นเฉพาะตัวและค่อนข้างรุนแรงเช่นทุเรียนในระดับต่ำ ขณะที่ตลาดภายในประเทศของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เองก็ไม่สามารถรองรับกำลังการผลิตจำนวนมากดังกล่าวได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ในโลกนี้ จีนเป็นตลาดผู้ซื้อขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวที่สามารถรองรับทุเรียนในปริมาณมหาศาลเช่นนี้ได้ เมื่ออุปทานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วหรือเกือบเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า ขณะที่อุปสงค์ไม่ได้เพิ่มขึ้นในระดับเดียวกัน การพังทลายของราคาจึงแทบจะเป็นผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นี่คือ “กับดักของวัฏจักรการผลิต” ที่เป็นกรณีคลาสสิกของภาคการเกษตร ที่จริงแล้ว เรื่องราวเช่นนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ หากย้อนกลับไปในอดีตจะพบว่า เซอร์รี ลันจี และองุ่นไซน์มัสแคต ต่างก็เคยประสบภาวะราคาทรุดตัว ผลไม้ทุกชนิดที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นผลไม้สำหรับคนมีฐานะ แทบจะมีจุดจบในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ จากสินค้าราคาแพงบนจุดสูงสุดของตลาด กลายมาเป็นสินค้าที่พบได้ทั่วไปในตลาดสด

2. ผลประโยชน์จากห่วงโซ่อุปทาน

หากกล่าวว่า กำลังการผลิตส่วนเกิน เป็นแรงกดดันสำคัญที่ทำให้ราคาทุเรียนทรุดตัวลงอย่างรุนแรง การลดลงของต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และการผ่อนคลายอุปสรรคทางการค้า ก็เปรียบเสมือนมืออีกข้างหนึ่งที่ดึงฐานรองรับราคาลงในอดีต เหตุผลที่ทุเรียนมีราคาสูง ส่วนหนึ่งมาจาก ราคาผลผลิต และอีกส่วนหนึ่งมาจากค่าขนส่งและความสูญเสียระหว่างทาง การขนส่งทางทะเลใช้เวลาประมาณ 7 - 8 วัน ขณะที่การขนส่งทางถนนใช้เวลาประมาณ 4 - 5 วัน ทุเรียนมีอายุการเก็บรักษาสดค่อนข้างสั้น และการที่สินค้าจะเน่าเสียระหว่างการขนส่งประมาณ 20% ถือเป็นเรื่องที่พบได้ตามปกติในอุตสาหกรรม ต้นทุนทั้งหมดเหล่านี้ท้ายที่สุดแล้วจะถูกผลักภาระไปยังผู้บริโภค แต่ในปัจจุบัน ห่วงโซ่อุปทานดังกล่าวได้ถูกปรับโครงสร้างใหม่อย่างสิ้นเชิง หลังจากมีการเปิดให้บริการรถไฟ “ล้านช้าง-แม่โขง เอ็กซ์เพรส” ภายใต้ระบบขนส่งทางรถไฟ จีน-ลาว การขนส่งจากนครหลวงเวียงจันทน์ของลาวไปยังคุนหมิงสามารถใช้ระบบห่วงโซ่ความเย็นตลอดเส้นทาง โดยใช้เวลาเร็วที่สุดเพียง 26 ชั่วโมง จากนั้น เมื่อใช้ระบบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบระหว่างรถไฟและรถยนต์ สามารถกระจายสินค้าไปยังเมืองต่าง ๆ ทั่วประเทศจีนมากกว่า 30 เมือง ภายใน 48 ชั่วโมง ระยะเวลาการขนส่งลดลงมากกว่าครึ่ง ขณะที่อัตราความเสียหายของสินค้าลดลงจากประมาณ 20% เหลือต่ำกว่า 5% โดยด่านโมฮานยังนำระบบ 5G + เป่ย์โดว (BeiDou) สำหรับการผ่านพิธีการศุลกากรอัจฉริยะมาใช้ ทำให้การตรวจสอบสินค้าหนึ่งล็อตสามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในเวลาเพียงสิบกว่านาที ทั้งที่ในอดีต เฉพาะขั้นตอนการผ่านพิธีการศุลกากรก็อาจต้องรอเป็นเวลานานกว่าครึ่งวัน อย่างไรก็ตาม ตัวแปรที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้น คือ การดำเนินนโยบายภาษีศุลกากรเป็นศูนย์ภายใต้ความตกลง RCEP อย่างเต็มรูปแบบ เดิมทุเรียนไทยมีอัตราภาษีศุลกากร 15% และทุเรียนเวียดนามมีอัตราภาษีศุลกากร 20% ปัจจุบัน เมื่อมีใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด อัตราภาษีดังกล่าวสามารถลดลงเหลือ 0% ดังนั้น ต้นทุนการนำเข้าทุเรียนต่อหนึ่งจีน (500 กรัม) จึงสามารถลดลงได้ในทันทีในระดับหลายสิบเปอร์เซ็นต์ของต้นทุนเดิมในอดีต สิ่งที่ยาวกั้นระหว่างสวนทุเรียนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับผู้บริโภคชาวจีน ได้แก่ 1) ต้นทุนการขนส่ง 2) ภาษีศุลกากร 3) ความสูญเสียระหว่างการขนส่ง ซึ่งเปรียบเสมือนภูเขาสามลูก ปัจจุบันภูเขาทั้งสามลูกกำลังถูกขจัดออกไปทีละลูกด้วยระบบรถไฟและความตกลงทางการค้า ราคาที่เคยมีต้นทุนส่วนเกินจึงถูกบีบให้ลดลง และสิ่งที่เหลืออยู่คือ มูลค่าที่แท้จริงของตัวผลไม้ นอกจากนี้ ยังมีการเปลี่ยนแปลงอีกประการหนึ่งที่มีถูกมองข้าม นั่นคือ ตลาดทุเรียนไม่ได้ถูกกำหนดโดยประเทศไทยเพียงประเทศเดียวอีกต่อไป ในช่วงหลายปีก่อน ทุเรียนนำเข้าประมาณ 90% ของจีนมาจากประเทศไทย ภายใต้สถานการณ์ที่ผู้ชายมีอำนาจผูกขาดอำนาจในการกำหนดราคาอยู่เหนือของแหล่งผลิต แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทุเรียนจากเวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย กัมพูชา และลาว หายใจได้รับอนุญาตให้ส่งออกมายังจีน ทำให้จำนวนประเทศแหล่งนำเข้าเพิ่มขึ้นจาก 1 ประเทศ เป็น 6 ประเทศ ในช่วงไตรมาสแรกของปีนี้ เวียดนามสามารถเพิ่มส่วนแบ่งตลาดทุเรียนในจีนจนแซงหน้าประเทศไทยได้เป็นการชั่วคราว โดยมีส่วนแบ่งตลาดสูงถึง 50.37% และเมื่อจำนวนผู้ชายเพิ่มขึ้น การแข่งขันก็เพิ่มขึ้นตามไปด้วย สงครามด้านราคาจึงเกิดขึ้นตั้งแต่ สวนผลไม้ในประเทศต้นทาง ไปจนถึงตลาดค้าส่งภายในประเทศจีน และท้ายที่สุด ผลประโยชน์จากการแข่งขันด้านราคาก็ตกอยู่กับผู้บริโภคในรูปของราคาสินค้าที่ถูกกลง

3. ความเท่าเทียมในการเข้าถึงการบริโภค

บางคนอาจมองว่าการที่ราคาทุเรียนลดลงเป็นสัญญาณของ “การบริโภคที่ลดระดับลง” แต่ผู้เขียนไม่ได้มองเช่นนั้น ในทางกลับกัน เหตุการณ์นี้ถือเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของ “ความเท่าเทียมในการเข้าถึงการบริโภค” ผลไม้ระดับพรีเมียมที่ในอดีตมีเพียงคนส่วนน้อยที่ยินดีจ่ายเงินเพื่อทดลองบริโภค ปัจจุบันได้กลายเป็นสินค้าที่คนทั่วไปสามารถซื้อและบริโภคได้ในชีวิตประจำวัน อันเป็นผลมาจากการพัฒนาของห่วงโซ่อุปทานและการเปิดกว้างทางการค้าเช่นเดียวกับเซอร์รีเมื่อ 10 ปีก่อน หรือกิวเมื่อ 20 ปีก่อน การที่ผลไม้นำเข้าแต่ละชนิดกลายเป็นสินค้าที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ ในสาระสำคัญแล้วสะท้อนให้เห็นว่า โลกาภิวัตน์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกำลังมอบผลประโยชน์ด้านคุณภาพชีวิตให้แก่ประชาชนทั่วไป การที่วันนี้ผู้บริโภคสามารถใช้เงินเพียง 20 หยวนเพื่อซื้อทุเรียน 1 จีน ไม่ได้หมายความว่าทุเรียนมีคุณค่าลดลงหรือกลายเป็นผลไม้ราคาถูก แต่เป็นเพราะทางรถไฟได้รับการพัฒนา ภาษีศุลกากรลดลง และอุตสาหกรรมมีความสมบูรณ์มากขึ้น กล่าวได้ว่าเป็นผลสำเร็จจากการบูรณาการทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ที่ได้สะท้อนออกมาอย่างเป็นรูปธรรมบนจานผลไม้ของผู้บริโภค แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ ในปีที่ราคาทุเรียนลดลงนี้ กลับมีเสียงร้องเรียนจากผู้บริโภคเพิ่มขึ้น บนแพลตฟอร์มสังคมออนไลน์สามารถพบโพสต์จำนวนมากเกี่ยวกับประสบการณ์ “ซื้อทุเรียนแล้วรู้สึกถูกหลอกหรือผิดหวัง” แท้จริงแล้ว ธรรมชาติของห่วงโซ่อุปทานนี้ค่อนข้าง

ชัดเจน เมื่อการแข่งขันด้านราคาดำเนินมาถึงระดับนี้ กำไรของผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีกได้บางลงจนแทบไม่มีส่วนเหลือ เพื่อควบคุมต้นทุนผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องลดมาตรฐานในการคัดเลือกผลไม้ในอดีต ผลทุเรียนเกรด A และเกรด B มีส่วนต่างราคาที่ค่อนข้างสูง แต่ในปัจจุบัน หลายแห่งนำสินค้าต่างเกรดมาปะปนกันในการขนส่ง เพราะมองว่าผู้บริโภคปลายทางอาจไม่สามารถแยกแยะคุณภาพได้อย่างชัดเจน สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือ การไหลเข้ามาของทุเรียนเวียดนามในปริมาณมากได้ทำให้มาตรฐานคุณภาพโดยรวมของตลาดลดลงทุเรียนเวียดนามมีข้อได้เปรียบด้านราคาถูก แต่ในภาพรวมรสชาติของทุเรียนเวียดนามยังไม่เข้มข้นเท่าทุเรียนหมอนทองของไทย โดยมีความแตกต่างทั้งในด้านความหวานและความเหนียวเนียนของเนื้อ ผู้บริโภคทั่วไปอาจไม่สามารถแยกแยะสายพันธุ์ได้ เพียงรับรู้ว่าราคาทุเรียนลดลง แต่เมื่อซื้อกลับบ้านแล้วพบว่ารสชาติไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็ย่อมเกิดความรู้สึกว่า “ซื้อแล้วผิดหวัง” นอกจากนี้ ยังมีปัญหาแฝงอีกประการหนึ่ง เพื่อให้สามารถนำสินค้าออกสู่ตลาดได้เร็วและแย่งชิงระดับราคา เกษตรกรจำนวนมากจึงเก็บเกี่ยวทุเรียนตั้งแต่มีระดับความสุกเพียง 60 - 70% แล้วนำไปเร่งสุกภายหลัง ส่งผลให้คุณภาพและรสชาติของทุเรียนลดลงอย่างมากในอดีต เมื่อราคาทุเรียนอยู่ในระดับสูง เกษตรกรยังมีแรงจูงใจที่จะรอให้ผลสุกได้ระดับที่เหมาะสมก่อนเก็บเกี่ยว เพราะแม้จะเก็บเกี่ยวช้าก็ยังสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง แต่เมื่อราคาลดลงอย่างมาก การเก็บเกี่ยวเร็วขึ้นหนึ่งวันหมายถึงการสามารถนำสินค้าออกจากสวนและจำหน่ายได้เงินเร็วขึ้นหนึ่งวัน ดังนั้น คุณภาพจึงถูกลดความสำคัญลงโดยปริยายนี้คือต้นทุนที่เกิดขึ้นจากสงครามด้านราคา เมื่อห่วงโซ่อุปทานทั้งหมดแข่งขันกันด้วยการลดต้นทุนและลดราคาอย่างต่อเนื่อง ไม่มีฝ่ายใดเป็นผู้ชนะอย่างแท้จริง ผู้บริโภคอาจดูเหมือนได้รับประโยชน์จากราคาที่ถูกลง แต่ในความเป็นจริง สิ่งสำหรับผู้บริโภคบรรเทาอาจไม่ใช่สินค้าคุณภาพดีเท่ากับในอดีต

4. ยากที่จะกลับไปสู่จุดสูงสุด

มีผู้ตั้งคำถามว่า ราคาทุเรียนจะกลับขึ้นมาอีกหรือไม่? มุมมองของผู้เขียนคือ ระยะสั้น: ฟื้นตัวยาก ระยะกลาง: ผันผวน ระยะยาว: ตลาดจะแยกออกเป็นหลายระดับ ในระยะสั้น: ในช่วง 2 - 3 ปีข้างหน้า ทุเรียนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะยังคงอยู่ในช่วงที่ต้นทุนทุเรียนให้ผลผลิตสูง ต้นทุเรียนที่ปลูกใหม่ยังคงทยอยเข้าสู่ระยะให้ผลผลิต ดังนั้น แรงกดดันด้านอุปทานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ราคามีแนวโน้มสูงที่จะเคลื่อนไหวอยู่ในระดับต่ำ และอาจปรับตัวลดลงได้อีก ในระยะกลาง: ตลาดจะเข้าสู่กระบวนการคัดกรองและปรับลดกำลังการผลิตอย่างรุนแรง สวนทุเรียนที่มีคุณภาพต่ำหรือมีต้นทุนการผลิตสูงจะถูกคัดออกจากตลาด ผู้ค้าส่งรายย่อยและขนาดกลางที่ไม่สามารถแบกรับภาวะตลาดได้อาจจำเป็นต้องเปลี่ยนอาชีพหรือออกจากธุรกิจ เมื่อกำลังการผลิตส่วนเกินในรอบนี้ได้รับการดูดซับจนใกล้เคียงสมดุล ราคาจึงจะค่อย ๆ กลับเข้าสู่ระดับที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม การที่ราคาจะกลับไปสู่ยุคที่ทุเรียนสามารถสร้างกำไรในระดับสูงมากเช่นในช่วงหลายปีก่อนนั้นแทบจะเป็นไปไม่ได้ ในระยะยาว: ตลาดทุเรียนจะเข้าสู่กระบวนการแบ่งแยกตามระดับคุณภาพและตลาดเป้าหมาย ทุเรียนสายพันธุ์ระดับพรีเมียม เช่น มูซังคิงจากแหล่งผลิตคุณภาพดี และแบล็กออร์น ยังคงสามารถรักษาสวนต่างราคาหรือค่าพรีเมียมบางส่วนไว้ได้ แต่จะไม่สามารถมีราคาสูงในระดับที่เรียกว่า “ราคาสูงเกินจริง” ได้อีกต่อไป ส่วนทุเรียนตลาดทั่วไป เช่น หมอนทองและก้านยาว จะกลายเป็นผลไม้ที่ผู้บริโภคสามารถซื้อรับประทานได้ในชีวิตประจำวันอย่างสมบูรณ์ และระดับราคาจะมีแนวโน้มใกล้เคียงกับมะม่วงและมังคุด เบื้องหลังการลดลงของราคาทุเรียน ยังมีการเปลี่ยนแปลงในระดับที่ลึกกว่านั้น กล่าวคือ จีนกำลังเปลี่ยนสถานะจาก “ผู้รับสินค้า” ของอุตสาหกรรมทุเรียนโลก ไปสู่การเป็น “ผู้กำหนดทิศทาง” ของอุตสาหกรรมทุเรียนโลกความต้องการของผู้บริโภคจีน กฎระเบียบของช่องทางจำหน่าย และมาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพของจีน กำลังย้อนกลับไปมีอิทธิพลต่อโครงสร้างการเพาะปลูกและห่วงโซ่อุปทานของประเทศผู้ผลิตในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่เซอร์รีไปจนถึงทุเรียน ตั้งแต่เนื้อวัวไปจนถึงอาหารทะเล หลังจากการดำเนินการภายใต้กรอบ RCEP เรื่องราวในลักษณะนี้จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง วัตถุดิบหรืออาหารทุกชนิดที่ครั้งหนึ่งเคยถูกมองว่าเป็น “อาหารของชนชั้นสูง” ที่หายที่สุดแล้ว เมื่อเผชิญกับขนาดตลาดขนาดมหาศาลของจีนและศักยภาพด้านห่วงโซ่อุปทานที่แข็งแกร่ง ก็มีแนวโน้มที่จะค่อย ๆ ลดสถานะจากสินค้าราคาแพงและกลายเป็นสินค้าที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ นี่คือ โชคดีของผู้บริโภค และเป็นผลลัพธ์ที่หลีกเลี่ยงได้ยากของการพัฒนาอุตสาหกรรม เพียงแต่ยังไม่มีใครรู้ว่า... “สินค้าชนิดใดจะเป็นรายต่อไปที่ต้องเผชิญกับการพังทลายของราคา?”

• ทางการเงินยืนยัน พบการใช้ฟอร์มมาลดีไฮด์กับผักกาดขาวในเหอเป่ย์ แรงสอบสวน สืบย้อนเส้นทางกระจายสินค้า

เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2569 วิดีโอที่ถ่ายทำในเมืองฉุนเฉิน อำเภอกังเป่า เมืองจางเจียโจว มณฑลเหอเป่ย์ ได้เผยแพร่และถูกส่งต่ออย่างกว้างขวางบนสื่อออนไลน์ โดยบล็อกเกอร์เจ้าของบัญชี “อวี๋เลี่ยฉีเกอ” (渔猎齐哥) ระบุในคลิปว่า รถพ่วงบรรทุกผักกาดขาวหลายคันที่กำลังอยู่ระหว่างการขนขึ้นรถในพื้นที่ มีการนำผักกาดขาวไปจุ่มในสารละลายฟอร์มมาลดีไฮด์ก่อนการขนส่ง เพื่อใช้ในการถนอมความสด

คนขับรถบรรทุกทรายหนึ่งระบุว่า ผักกาดขาวลื้อตดังกล่าวจะถูกส่งไปจำหน่ายที่เมืองซูเซียน มณฑลเจียงซู ขณะที่บุคคลในสถานที่เกิดเหตุได้กล่าวว่า “จุ่มแล้วสามารถนอนความสดได้นาน 2-3 วัน” นอกจากนี้ มีรายงานว่า ผักกาดขาวที่สุ่มตรวจจากตลาดแห่งหนึ่งในเมืองเหอเฟย์ มณฑลอานฮุย ตรวจพบฟอร์มาลดีไฮด์เช่นกัน โดยเมื่อตรวจสอบย้อนกลับพบว่าแหล่งที่มาชี้ไปยังอำเภอคังเป่า มณฑลเหอเป่ย์ ต่อมา สำนักข่าว The Paper ได้ติดต่อไปยังสำนักงานกำกับดูแลตลาดเมืองจางเจียโจว โดยหน่วยงานดังกล่าวยืนยันว่า สำนักงานกำกับดูแลตลาด สำนักงานเกษตรและกิจการชนบท รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจได้เข้ามาดำเนินการตรวจสอบกรณีดังกล่าวแล้วในช่วงบ่ายของวันเดียวกัน

รัฐบาลประชาชนอำเภอคังเป่าได้ออกประกาศชี้แจงสถานการณ์

อย่างเป็นทางการ โดยระบุว่า เหตุการณ์ที่ปรากฏในวิดีโอเป็นเรื่องจริง และเป็นการกระทำผิดกฎหมายของผู้รับซื้อ ซึ่งนำฟอร์มาลดีไฮด์มาใช้เพื่อรักษาความสดของผักระหว่างการขนส่ง ต่อมาหน่วยงานตำรวจได้ดำเนินการมาตรการบังคับตามกฎหมายต่อบุคคลและยานพาหนะที่เกี่ยวข้องแล้ว ขณะที่คดียังคงอยู่ระหว่างการสอบสวนเพิ่มเติม โดยเจ้าหน้าที่กำลังเร่งตรวจสอบย้อนกลับเส้นทางการกระจายสินค้าของผักกาดขาวที่เกี่ยวข้อง และได้ดำเนินการตรวจสอบอย่างครอบคลุมตลอดห่วงโซ่ ตั้งแต่การรับซื้อ การขนส่ง ไปจนถึงการจำหน่ายผักทั่วทั้งอำเภอ

ด้านหนังสือพิมพ์ People's Daily ได้เผยแพร่บทความแสดงความคิดเห็นต่อกรณีดังกล่าว โดยระบุว่าเหตุการณ์นี้มี “ลักษณะร้ายแรงและไร้เหตุผลอย่างยิ่ง” พร้อมชี้ว่า กฎหมายด้านความปลอดภัยอาหาร และกฎหมายว่าด้วยคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตรของจีน ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า การใช้สารนอมความสดหรือสารกันบูดในกระบวนการบรรจุ ถนอมความสด จัดเก็บ และขนส่งสินค้าเกษตร ต้องเป็นไปตามมาตรฐานความด้านความปลอดภัยอาหารแห่งชาติ

ฟอร์มาลดีไฮด์เป็นสารก่อมะเร็ง กลุ่มที่ 1 ตามการจัดประเภทขององค์การอนามัยโลก และถูกห้ามนำมาเติมหรือใช้ในอาหารโดยเด็ดขาด การที่ผู้รับซื้อคำนึงถึงเพียงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจเฉพาะหน้า โดยไม่คำนึงถึงชีวิตและสุขภาพของผู้บริโภค ถือเป็นการละเมิดข้อห้ามทางกฎหมายและข้ามเส้นด้านจริยธรรม อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของสินค้าเกษตรในท้องถิ่น และทำให้เกษตรกรที่ประกอบอาชีพอย่างถูกต้องตามกฎหมายได้รับความเสียหายโดยไม่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ ฟอร์มาลดีไฮด์เป็นสารประกอบอินทรีย์ที่ไม่มีสีและมีกลิ่นฉุนระคายเคือง การสัมผัสในปริมาณมากอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบทางเดินหายใจ ระบบทางเดินอาหาร ระบบไหลเวียนโลหิต และระบบประสาท รวมถึง อาจเพิ่มความเสี่ยงต่อโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวและมะเร็งชนิดอื่น ๆ

กฎหมายของจีน ไม่เคยอนุญาตให้ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์ในกระบวนการ “ถนอมความสดระหว่างการขนส่ง” ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นผัก ผลไม้ หรือสัตว์น้ำ การเติมฟอร์มาลดีไฮด์ในขั้นตอนใดๆ ล้วนถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

ขณะนี้อำเภอคังเป่าอยู่ในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวผักกาดขาว แต่ ผู้รับซื้อบางรายกลับนำฟอร์มาลดีไฮด์มาใช้เป็น “เคลือบถนอมความสด” โดยแลกกับการคงสภาพรูปลักษณ์ของผักให้ดูสดได้อีก 2-3 วัน กับความเสี่ยงด้านสุขภาพของผู้บริโภคในระยะยาว

ภายหลังจากเหตุการณ์ดังกล่าวได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง เส้นทางการกระจายสินค้าของผักกาดขาวที่เกี่ยวข้องกับฟอร์มาลดีไฮด์ได้กลายเป็นประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะเมืองซูเซียนและเมืองเหอเฟย์ ซึ่งถูกกล่าวถึงในวิดีโอ ได้กลายเป็นพื้นที่ที่ได้รับการจับตามองทันที รัฐบาลอำเภอคังเป่าระบุอย่างชัดเจนว่า จะเร่งตรวจสอบย้อนกลับเส้นทางการกระจายสินค้าของผักกาดขาวที่เกี่ยวข้อง และใช้กรณีดังกล่าวเป็นบทเรียนในการตรวจสอบและค้นหาปัญหาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานของอำเภอ

การตรวจสอบตลาดค้าส่งสินค้าเกษตรซินฟาตี้ กรุงปักกิ่ง

เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2569 ทางกรมเซตเฟิงไถ กรุงปักกิ่ง ได้เผยแพร่ข้อมูลว่า จากกรณีที่มีข่าวเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการใช้ฟอร์มาลดีไฮด์กับผักกาดขาวบางส่วนในอำเภอคังเป่า ตลาดค้าส่งสินค้าเกษตรซินฟาตี้ กรุงปักกิ่ง ได้เริ่มดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานโดยทันทีจากการตรวจสอบอย่างครอบคลุม จนถึงช่วงค่ำของวันที่ 22 สิงหาคม 2569 พบว่าผักกาดขาวที่เป็นสินค้าปัญหาจากอำเภอคังเป่ายังไม่ได้เข้าสู่ตลาดซินฟาตี้ ขณะเดียวกัน ตลาดยังมีปริมาณผักกาดขาวเพียงพอและราคาทรงตัว โดยสินค้าทั้งหมดมีเอกสารรับรองแหล่งผลิตที่ถูกต้องตามระเบียบ และรายงานผลการตรวจสอบที่ผ่านเกณฑ์ ตลาดซินฟาตี้ยังได้เพิ่มความถี่ในการตรวจคัดกรองอย่างรวดเร็ว สำหรับสารตกค้างจากสารกำจัดศัตรูพืชและสารเติมแต่งที่ผิดกฎหมาย พร้อมยืนยันว่า ยานพาหนะและสินค้าลื้อตที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ดังกล่าวไม่ได้เข้าสู่ตลาดเพื่อทำการซื้อขาย ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องของตลาดซินฟาตี้ระบุว่า ตลาดได้ดำเนิน ระบบควบคุมการเข้าตลาดและการสุ่มตรวจสินค้าอย่างเข้มงวดมาเป็นเวลานาน และในระยะต่อไปจะยังคงเพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบสินค้าก่อนเข้าสู่ตลาด พร้อมประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการรับมือและจัดการกับสถานการณ์ฉุกเฉิน

บทวิเคราะห์แสดงความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ People's Daily เน้นย้ำว่า “ความปลอดภัยอาหารไม่มีเรื่องใดเป็นเรื่องเล็ก” และจำเป็นต้องดำเนินการต่อกรณีดังกล่าว อย่างรวดเร็วและเข้มงวด ภารกิจที่เร่งด่วนที่สุดในขณะนี้ คือการตรวจสอบย้อนกลับไปตามเส้นทางการขนส่งอย่างถึงที่สุด เพื่อสกัดกั้นสินค้าได้อย่างทันทั่วถึง และป้องกันไม่ให้ประชาชนจำนวนมากขึ้นซื้อสินค้าที่มีปัญหาไปบริโภค

การคุ้มครองความปลอดภัยด้านอาหารจำเป็นต้องมีมาตรการแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกเหนือจากการเร่งดำเนินการกับสินค้าที่มีปัญหาแล้ว ยังต้องใช้เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นบทเรียนและสัญญาณเตือน โดยดำเนินการตรวจสอบอย่างครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตั้งแต่การรับซื้อผัก การขนส่งขึ้นรถ การขนส่งทางไกล ไปจนถึงการค้าส่งและการจำหน่าย พร้อมทั้งต้องอุดช่องโหว่ของระบบกำกับดูแล ขยับจุดควบคุมให้ต้นทางมากขึ้น เพื่อขจัดความเสี่ยงตั้งแต่ก่อนที่สินค้าจะถูกบรรทุกขึ้นรถและขนส่งออกจากพื้นที่ รวมถึงต้องเพิ่มต้นทุนทางกฎหมายสำหรับผู้ประกอบการที่กระทำผิด เพื่อให้ผู้ที่ถูกความโลภครอบงำและแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยตระหนักถึงความเดือดดาลและอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย ปัจจุบันความคืบหน้าล่าสุดกรณี “ผักกาดขาวแช่ฟอร์มาลดีไฮด์” ในมณฑลเหอเป่ย์ เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการเปิดคดีอาญา และดำเนินการควบคุมตัวผู้ต้องสงสัย จำนวน 3 รายแล้ว ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการสอบสวนเชิงลึกอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม หากมองในมิติของการบริหารจัดการอุตสาหกรรมยังคงมีคำถามที่ต้องแสวงหาคำตอบต่อไปว่า เหตุใดความเสี่ยงเช่นนี้จึงมักเกิดขึ้นในขั้นตอนการรับซื้อและการบรรทุกขนส่งแบบกระจายสินค้าเกษตรกลุ่มผักและผลไม้มีความสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยวสูง ขณะที่การทำห้องเย็นสำหรับ Pre-cooling และระบบการขนส่งแบบควบคุมความเย็น จำเป็นต้องมีการลงทุนอย่างต่อเนื่องสำหรับจุดรับซื้อชั่วคราวและผู้ประกอบการรายย่อย หากบริการและโครงสร้างพื้นฐานที่ถูกต้องตามกฎหมายเข้าถึงได้ยากหรือมีต้นทุนการใช้งานที่สูงเกินไป ประกอบกับยังมีช่องว่างด้านการกำกับดูแลและการตรวจสอบย้อนกลับ ก็ย่อมกลายเป็น “จุดอ่อนความเสี่ยง” ได้โดยง่าย ปัจจัยเหล่านี้สามารถใช้อธิบายสภาพแวดล้อมที่เป็นต้นตอของปัญหาได้ แต่ไม่สามารถใช้เป็นข้ออ้างในการกระทำผิดกฎหมายได้โดยเด็ดขาด นอกเหนือจากการปราบปรามและดำเนินคดีเป็นรายกรณีแล้ว สิ่งสำคัญยิ่งกว่า คือ การทำให้กลุ่มผู้รับซื้อสามารถเข้าถึงและรับภาระค่าบริการคงความสดที่ถูกต้องตามกฎหมายได้จริง พร้อมทั้งดึงเส้นทางการเคลื่อนย้ายสินค้าเข้าสู่ระบบที่สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้

● ผักกาดขาวฉีดยาฟอร์มาลดีไฮด์ จากวิกฤตความเชื่อมั่น สู่การยกระดับความปลอดภัยอาหารทั้งห่วงโซ่

เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2569 ภายหลังจากเหตุการณ์ “ผักกาดขาวแช่ฟอร์มาลดีไฮด์” ในอำเภอคังเป่า เมืองจางเจี๋ยโจว มณฑลเหอเป่ย์ ผ่านพ้นมาเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ผู้ค้ารับซื้อและจำหน่ายผักกาดขาวในอำเภอคังเป่า ให้ข้อมูลว่า ตลาดผู้บริโภคผักกาดขาวอยู่ในภาวะซบเซา เดิมในแต่ละวันสามารถจำหน่ายผักกาดขาวได้ 2 - 3 รถบรรทุก แต่ปัจจุบันสามารถจำหน่ายได้เพียงวันละ 1 รถบรรทุกเท่านั้น ขณะที่ผักกาดขาวที่ได้สั่งซื้อไว้ล่วงหน้าไม่สามารถขนออกไปจำหน่ายได้ และยังมีผักกาดขาวอีกหลายสิบหมู่ที่ถูกทิ้งไว้ในแปลงเพาะปลูก ทั้งนี้ จากปัญหาด้านช่องทางการจำหน่าย ราคาผักกาดขาวในพื้นที่คังเป่าซึ่งเดิมอยู่ที่ประมาณ 4,000 หยวนต่อหมู่ (0.42 ไร่) ได้ปรับตัวลดลงอย่างรวดเร็ว แม้ราคาจะลดลงเหลือเพียง 1,000 หยวนต่อหมู่ (0.42 ไร่) ผู้ค้าก็ยังไม่กล้ารับซื้ออีกต่อไป

อำเภอคังเป่าเป็นหนึ่งในพื้นที่ระดับอำเภอที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของมณฑลเหอเป่ย์ ตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่ผ่านมา อำเภอแห่งนี้ได้ใช้ประโยชน์จากข้อได้เปรียบด้านภูมิศาสตร์ และระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลในการพัฒนาอุตสาหกรรม “ผักกาดขาวคังเป่า” โดยจุดเด่นสำคัญคือ เมื่อเปรียบเทียบกับผักกาดขาวสำหรับเก็บรักษาในฤดูหนาว ซึ่งจะออกสู่ตลาดในปริมาณมากในช่วงฤดูหนาว ผักกาดขาวคังเป่าจะออกสู่ตลาดในช่วงนอกฤดูการระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคมของทุกปี จึงช่วยเติมเต็มความต้องการผักกาดขาวในพื้นที่ตอนในของประเทศในช่วงฤดูร้อน และถือเป็นพืชสำคัญที่ช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่คังเป่า โดยในปี 2569 อำเภอคังเป่ามีพื้นที่เพาะปลูกผักกาดขาวรวมมากกว่า 27,000 หมู่ (11,250 ไร่)

จากเหตุการณ์เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2569 บล็อกเกอร์สื่อสังคมออนไลน์รายหนึ่งได้เปิดเผยภาพการกระทำของบุคคลที่กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งขณะขนส่งผักกาดขาวได้ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์ ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งประเภทที่ 1 เพื่อรักษาความสดของผักกาดขาว ส่งผลให้ “ผักกาดขาวคังเป่า” เผชิญวิกฤตด้านความเชื่อมั่นของผู้บริโภค

เกษตรกรผู้ปลูกผักรายหนึ่งในอำเภอคังเป่า ให้ข้อมูลว่า ปัจจุบันตนเองยังมีผักกาดขาวอีก 70 หมู่ (26 ไร่) อยู่ในแปลงและกำลังทยอยเจริญเติบโตจนถึงระยะเก็บเกี่ยว แต่ภายหลังเกิดเหตุ แทบไม่มีผู้ค้าผักเข้ามาสอบถามราคา สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าด้านหนึ่ง ผู้บริโภคเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของอาหารบนโต๊ะอาหาร ขณะที่อีกด้านหนึ่ง พื้นที่แหล่งผลิตทั้งหมดกลับต้องรับภาระจากการสูญเสียความเชื่อมั่นของตลาด อันเกิดจากการกระทำผิดกฎหมายของบุคคลเพียงไม่กี่ราย

นายจ้าว เจียนตง ผู้ประกอบการค้าผักที่อยู่ในวงการมานานกว่า 40 ปี ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้ดำเนินธุรกิจรับซื้อผักกาดขาวคังเป่าเพื่อจัดส่งไปจำหน่ายในตลาดนครเซี่ยงไฮ้ ให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าว The Paper ว่า เหตุการณ์ “ผักกาดขาวใช้ฟอร์มาลดีไฮด์” ส่งผลกระทบอย่างมากต่อตลาดผู้บริโภคทั้งนี้ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยปกติแล้วผักกาดขาว 1 รถบรรทุกที่ขนส่งจากเมืองจางเจียวไปยังตลาดค้าส่งระดับที่ 1 ในนครเซี่ยงไฮ้ จะสามารถจำหน่ายหมดภายในเวลาเพียง 3 - 4 ชั่วโมง แต่หลังจากเกิดเหตุการณ์ “ผักกาดขาวใช้ฟอร์มาลดีไฮด์” การกระจายสินค้าผักกาดขาว จำนวน 1 รถบรรทุก ณ พื้นที่ปลายทาง ต้องใช้เวลานานถึง 1 วัน โดยซูเปอร์มาร์เก็ตไม่กล้ารับสินค้าไปจำหน่าย และโรงเรียนยังไม่กล้านำไปใช้

ในวันถัดจากเกิดเหตุ (วันที่ 23 สิงหาคม 2569) สำนักงานคณะกรรมการความปลอดภัยอาหารแห่งสภาแห่งรัฐ กระทรวงเกษตรและกิจการชนบท และสำนักงานกำกับดูแลตลาดแห่งรัฐของจีน ได้ออกแถลงการณ์ร่วม โดยกำกับและชี้แนะให้หน่วยงานในพื้นที่ดำเนินการกับเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างเข้มงวดและรวดเร็ว พร้อมทั้งจัดให้มีการสุ่มตรวจเป็นกรณีพิเศษทั่วประเทศ โดยผู้ต้องสงสัยจำนวน 3 รายที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ “การใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสด” ได้ถูกดำเนินมาตรการ ควบคุมตัวทางอาญาแล้ว

การใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสดระหว่างการขนส่ง ช่วยประหยัดต้นทุนได้เกือบ 0.4 หยวนต่อจีน

ผู้ประกอบการจำหน่ายผักในพื้นที่อำเภอคังเป่าให้ข้อมูลว่า สาเหตุที่ผักกาดขาวมักถูกเชื่อมโยงกับ “การใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสด” นั้น เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของผักกาดขาว ตลอดจนระยะทางระหว่างแหล่งผลิตและพื้นที่จำหน่าย โดยทั่วไป ผักกาดขาวจากแหล่งผลิตไปยังตลาดค้าส่ง ระดับที่ 1 ในต่างมณฑลซึ่งเป็นพื้นที่บริโภค จะต้องผ่านการขนส่งทางไกลเป็นระยะเวลาอย่างน้อยกว่า 10 ชั่วโมง และในบางกรณีอาจนานถึง 30 ชั่วโมงเพื่อรักษาความสดของผักกาดขาวและป้องกันไม่ให้เกิดการเน่าเสียระหว่างการขนส่ง ผู้ค้าจะเก็บเกี่ยวผักกาดขาวจากแปลงในราคาประมาณ 0.2 - 0.3 หยวนต่อจีน (500 กรัม) จากนั้นต้องขนส่งไปยังห้องเย็นสำหรับการลดอุณหภูมิเบื้องต้น โดยลดอุณหภูมิของผักกาดขาวลงเหลือ 5 องศาเซลเซียส หรือต่ำกว่านั้น (การทำความเย็น/ลดอุณหภูมิเบื้องต้น) จากนั้นจะมีการนำไปที่เสียหายออก และตกแต่งผักกาดขาวให้ได้คุณภาพเป็นสินค้าคัดพิเศษ โดยในกระบวนการดังกล่าวจะสูญเสียใบผักประมาณ 30% ก่อนเข้าสู่ขั้นตอนการบรรจุ การขนส่งขึ้นรถ และขนส่งไปยังพื้นที่ปลายทาง

โดยปกติก่อนนำผักกาดขาวขึ้นรถ จะต้องปูผ้าใบพลาสติกหนึ่งชั้นที่พื้นกระบะ จากนั้นวางผ้าห่มไว้ตรงกลาง โดยผ้าห่มจะต้องมีความหนาเพียงพอ แล้วจึงปูผ้าใบพลาสติกอีกหนึ่งชั้น จึงจะสามารถนำผักกาดขาวขึ้นรถได้ ระหว่างการขนส่งผักจากพื้นที่ทางตอนเหนือไปทางใต้ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 30 ชั่วโมง อุณหภูมิจะค่อยๆ สูงขึ้น ดังนั้น การห่อหุ้มสินค้าไม่ให้มีช่องว่างจึงเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่าในขณะที่ขึ้นขึ้นรถ อุณหภูมิบริเวณใจกลางหัวผักจะลดลงเหลือ 5 องศาเซลเซียสแล้วก็ตาม แต่การป้องกันความร้อนและการรักษาอุณหภูมิของรถบรรทุกก็ยังจำเป็นต้องดำเนินการอย่างรัดกุม

ข้อมูลจากผู้ค้าผัก พบว่า บุคคลที่กระทำผิดกฎหมายบางราย เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการลดอุณหภูมิผักกาดขาวก่อนการขนส่ง จึงเสี่ยงกระทำผิดกฎหมายโดยใช้วิธี “จุ่มโคนด้วยฟอร์มาลดีไฮด์” แทนการนำผักเข้าไปลดอุณหภูมิในห้องเย็น เพื่อรักษาความสดก่อนการขนส่งระยะไกล และหวังเพิ่มส่วนต่างกำไรให้มากขึ้น โดยผักกาดขาวที่ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์ ไม่ต้องเสียค่าเช่าห้องเย็น ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งและขนถ่ายจากแปลงไปยังห้องเย็น อีกทั้งยังลดการสูญเสียจากการตกแต่งผัก การคัดแต่ง และค่าใช้จ่ายด้านบรรจุภัณฑ์ หากคำนวณเป็นต้นทุนต่อผักกาดขาว 1 จีน (500 กรัม) ระหว่างการขนส่งโดยใช้วิธี “ลดอุณหภูมิในห้องเย็นเพื่อรักษาความสด” กับ “ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสด” จะมีต้นทุนแตกต่างกันประมาณ 0.35 - 0.40 หยวนต่อจีน (500 กรัม)

ภายหลังเกิดเหตุ อำเภอคังเป่าได้ดำเนินการอายัดยานพาหนะและผักกาดขาวที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ พร้อมทั้งดำเนินการตรวจสอบย้อนกลับรถขนส่งที่ผู้รับซื้อผักซึ่งเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ได้ส่งออกไปแล้ว และได้จัดตั้งกลไกประสานงานร่วมระหว่าง 4 หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานด้านชนบท การคมนาคม การกำกับดูแลตลาด และตำรวจ เพื่อดำเนินการตรวจสอบผักทุกเที่ยวรถที่ขนส่งออกจากอำเภอคังเป่าอย่างครอบคลุมอำเภอคังเป่าดำเนินการตรวจสอบสารตกค้างของฟอร์มาลดีไฮด์อย่างครอบคลุม

ผู้สื่อข่าวได้ตรวจสอบข้อมูลจากเว็บไซต์เอกสารคำพิพากษาของศาลจีน และพบว่าในอดีตเคยปรากฏกรณี “ผักกาดขาวใช้ฟอร์มาลดีไฮด์” ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศจีน ตัวอย่างเช่น ปี 2559 บุคคลชื่อหลู ในเมืองไห่หลิง มณฑลซานตง ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์ฉีดพ่นบนผักกาดขาว ปี 2563 บุคคลชื่อหลิน ในเมืองหลิงไห่ มณฑลเหอหนาน ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสดของผักกาดขาว ในกรณีที่รุนแรงถึงขั้นเกิดการเสียชีวิต ในปี 2562 บุคคลชื่อซ่ง ในเมืองจางเจียว มณฑลเหอเป่ย์ ใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสดของผักกาดขาว และทำให้มีบุคคลหนึ่งเผลอรับประทานฟอร์มาลดีไฮด์เข้าไปจนเสียชีวิต

เนื่องจาก “สารตกค้างของฟอร์มาลดีไฮด์” ไม่ได้เป็นรายการตรวจบังคับในการตรวจสอบสารตกค้างจากการใช้สารกำจัดศัตรูพืช (ประกอบกับการกระทำผิดกฎหมายโดยใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสดนั้นมีลักษณะซ่อนเร้นและเป็นการดำเนินการในช่วงเวลาสั้นๆ จึงทำให้การกำกับดูแลและการรวบรวมพยานหลักฐานทำได้ยาก ผู้กระทำผิดกฎหมายจึงอาศัยช่องว่างดังกล่าว และท้ายที่สุดได้ก่อให้เกิดวิกฤตด้านความเชื่อมั่นตลอดห่วงโซ่ของอุตสาหกรรมผักกาดขาวคังเป่า

ภายหลังเกิดเหตุ ตลาดกระจายสินค้าและศูนย์กระจายสินค้าผักบางแห่งทางภาคใต้ของจีนได้เพิ่มความเข้มงวดในการสุ่มตรวจ ขณะที่ตลาดบางแห่งได้เพิ่มความเข้มงวดเป็นการชั่วคราวต่อเงื่อนไขการนำผักกาดขาวคังเป่าเข้าสู่ตลาด

ข้อมูล ณ วันที่ 29 สิงหาคม 2569 ระบุว่า อำเภอดงเพี้ยงยังมีผักกาดขาวอีกประมาณ 8,000 หมู่ (3,000 ไร่) ซึ่งจะทยอยเข้าสู่ระยะเก็บเกี่ยวภายในช่วง 40 วันข้างหน้า และจำเป็นต้องเร่งหาตลาดเพื่อจำหน่ายออกนอกพื้นที่

นอกจากนี้ ภายหลังเกิดเหตุ “ผักกาดขาวใช้ฟอร์มาลดีไฮด์” อำเภอดงเพี้ยงได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์อย่างรวดเร็ว โดยตัวอย่างผักกาดขาวที่เก็บเมื่อวันที่ 22 และ 23 สิงหาคม 2569 ได้ถูกส่งไปตรวจวิเคราะห์ที่ศุลกากรจางเจียว และตั้งแต่วันที่ 24 สิงหาคมเป็นต้นมา แผนกตรวจสอบคุณภาพของสำนักงานเกษตรและกิจการชนบทอำเภอดงเพี้ยง ได้ดำเนินการใช้แถบทดสอบฟอร์มาลดีไฮด์แบบตรวจรวดเร็ว รวมทั้งเริ่มจัดส่งเจ้าหน้าที่ไปประจำตรวจสอบตามห้องเย็นต่างๆ เพื่อรับผิดชอบการตรวจคัดกรองฟอร์มาลดีไฮด์อย่างรวดเร็วในผัก ทั้งนี้ นับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบประจำจุด มีการตรวจสอบมากกว่า 20 ล็อตต่อวัน และจนถึงปัจจุบันยังไม่พบล็อตใดมีปริมาณฟอร์มาลดีไฮด์เกินมาตรฐาน โดยกรณีที่ไม่มีใบผลการตรวจสอบ จะไม่สามารถออกจากอำเภอดงเพี้ยงได้เกษตรกรในอำเภอดงเพี้ยงร่วมกันกำกับดูแลขั้นตอนหลังการจำหน่ายผัก ภายหลังเกิดเหตุ “การใช้ฟอร์มาลดีไฮด์เพื่อรักษาความสด” เกษตรกรในพื้นที่ได้เริ่มพยายามหาทางเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ โดยเกษตรกรเริ่มตระหนักว่าผลประโยชน์ของตนเองมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับพฤติกรรมของผู้ค้าผักและผู้ประกอบการจำหน่ายผัก คณะกรรมการหมู่บ้านในพื้นที่เพาะปลูกผักจึงได้จัดเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่บริเวณแปลงเกษตร เพื่อกำกับดูแลขั้นตอนการขนส่งของพ่อค้าผัก และมีส่วนร่วมในการรับประกันความปลอดภัยของผักกาดขาวภายหลังการจำหน่าย อำเภอดงเพี้ยงจะก้าวพ้นวิกฤตด้านความเชื่อมั่นได้อย่างไร ภายหลังเกิดวิกฤตด้านความเชื่อมั่น หน่วยงานในพื้นที่อำเภอดงเพี้ยงก็ได้เริ่มดำเนินการเพื่อแสวงหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไข รัฐบาลอำเภอดงเพี้ยงได้ดำเนินการตรวจสอบอุตสาหกรรมผักกาดขาวตลอดทั้งห่วงโซ่การผลิตและจำหน่ายทั่วทั้งอำเภอ พร้อมจัดทำบัญชีข้อมูลเป็นรายครัวเรือนนอกจากนี้ ยังได้ดำเนินมาตรการสำคัญ ได้แก่ จัดตั้งกลไกบริหารจัดการแบบเครือข่าย 3 ระดับ ได้แก่ ระดับอำเภอ ระดับตำบล/เมือง และระดับหมู่บ้าน กำหนดผู้รับผิดชอบประจำแปลงเพาะปลูกแต่ละแห่งอย่างชัดเจน จัดให้มีระบบแจ้งเบาะแสโดยมีรางวัลนำจับ จัดส่งเอกสารให้ความรู้เรื่องความปลอดภัยของคุณภาพสินค้าเกษตรแก่เกษตรกร ผู้ค้าผัก และผู้ประกอบการด้านห่วงโซ่ความเย็น เหตุการณ์ “ผักกาดขาวใช้ฟอร์มาลดีไฮด์” เป็นเครื่องเตือนใจอีกครั้งว่าความปลอดภัยอาหารเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง แม้จะเกิดจากการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบของผู้กระทำผิดเพียงไม่กี่ราย หรือเกิดจากการกำกับดูแลที่บกพร่องในรายละเอียดบางประการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก็สามารถนำไปสู่วิกฤตด้านความเชื่อมั่นของทั้งพื้นที่ และท้ายที่สุดส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของประชาชนและเศรษฐกิจ

ดังนั้น มีเพียงการดำเนินการกำกับดูแลอย่างเข้มงวดในทุกช่วงเวลา โดยยึดถือทัศนคติว่า “ต้องไม่ยอมให้สิ่งผิดปกติแม้เพียงเล็กน้อยหลุดรอดสายตา” และใช้หลักไม่ยอมรับโดยเด็ดขาดต่อพฤติกรรมใดๆ ที่เป็นภัยต่อความปลอดภัยของอาหารบนโต๊ะอาหารของประชาชนเท่านั้น จึงจะสามารถคุ้มครองผลประโยชน์ขั้นพื้นฐานของเกษตรกร และสร้างหลักประกันต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาวของพื้นที่ได้

● อี้อา อุ่นรสมาล่า จากเจ็โจว มณฑลเหอหนาน จุดประกายการพัฒนาสายพันธุ์ใหม่

เมื่อเร็วๆ นี้ อุ่นรสมาล่าแปลกใหม่อย่าง “อุ่นรสมาล่า” (รสพริกไทยเสฉวน) สายพันธุ์หนึ่งในนครเจ็โจว มณฑลเหอหนาน ได้กลายเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมอย่างรวดเร็วบนสื่อสังคมออนไลน์ของจีน โดยสำนักข่าว Elephant News รายงานว่า อุ่นรสมาล่าดังกล่าวเมื่อรับประทานเข้าไปจะให้ความรู้สึก “ชา” เล็กน้อย โดยมีลักษณะคล้ายกับการผสมผสานของรสชาติพริกไทยเสฉวนและลิ้นจี่ ขณะที่ผู้บริโภคบางราย ระบุว่าสามารถสัมผัสได้ถึงกลิ่นหรือรสชาติคล้าย “ยี่ห่วย” ส่งผลให้เกิดการพูดคุยและถกเถียงกันอย่างกว้างขวางบนสื่อสังคมออนไลน์

จากกรณีดังกล่าว คุณจาง อิง นักวิจัยจากทีมวิจัยทรัพยากรพันธุกรรมอุ่นรสบานวิจัยผลไม้เจ็โจว สังกัดสถาบันวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศจีนเปิดเผยว่า “อุ่นรสมาล่า” ที่มีการกล่าวถึงในโลกออนไลน์นั้น ไม่ได้เป็นอุ่นที่ได้รับการปรับปรุงพันธุ์ขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อให้มีรสชาติคล้ายพริกไทยเสฉวนโดยเฉพาะ แต่เป็นหนึ่งในสายพันธุ์คัดเลือกที่มีลักษณะเด่น (Superior Line) ซึ่งได้จากการผสมข้ามสายพันธุ์จำนวนมากของสถาบันวิจัยฯ โดยปัจจุบันสายพันธุ์ดังกล่าวยังอยู่ในขั้นตอนการเฝ้าติดตามและสังเกตการณ์ และยังไม่มีชื่อพันธุ์อย่างเป็นทางการ

ขณะที่คุณหลี่ เต้าซุน จากทีมทรัพยากรพันธุกรรมอุ่นรสบานวิจัยฯเปิดเผยว่า รสชาติที่กล่าวถึงนี้เป็นสิ่งที่ผู้บริโภคเป็นผู้รับรู้จากการชิมด้วยตนเอง กล่าวคือ ผู้บริโภครู้สึกว่ารสชาติที่หลงเหลืออยู่ภายหลังจากรับประทานมีลักษณะคล้ายความรู้สึกชา จึงเกิดการเรียกขานและตั้งชื่อกันเองในโลกออนไลน์ว่า “อุ่นรสมาล่า”

จากข้อมูลพบว่า รสชาติของอุ่นมีความหลากหลายและซับซ้อนอยู่ในตัวเอง โดยสาเหตุที่ทำให้อุ่นสายพันธุ์ดังกล่าวมีลักษณะของรสชาติคล้ายพริกไทยเสฉวน อาจเกิดจากในกระบวนการปรับปรุงพันธุ์สายพันธุ์ใหม่ ต้นอุ่นแต่ละต้นที่ผ่านการคัดเลือกในเบื้องต้นยังคงลักษณะเฉพาะบางประการด้านรสชาติเอาไว้

นอกจากนี้ การรับรู้รสชาติและกลิ่นของมนุษย์ยังได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็น ระดับความหวาน ความเป็นกรด เนื้อสัมผัส ตลอดจนระดับอุณหภูมิ เป็นต้น ในบางกรณี เมื่อผู้บริโภคไม่สามารถกำหนดหรืออธิบายลักษณะของรสชาติที่รับรู้ได้อย่างชัดเจน ก็อาจเชื่อมโยงรสชาติดังกล่าวกับรสชาติที่ตนเองคุ้นเคย จึงเป็นที่มาของการเรียกองุ่นชนิดนี้ว่า “องุ่นรสมาล่า” ขณะที่ผู้บริโภคบางรายก็รับรู้รสชาติคล้าย “ยี่ห่วย” เช่นเดียวกัน

ผู้เชี่ยวชาญในวงการระบุว่า การที่ “องุ่นรสมาล่า” กลายเป็นกระแสได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว แม้จะดูเหมือนเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่เบื้องหลังกลับเป็นผลจากกระบวนการปรับปรุงพันธุ์ที่ต้องใช้ระยะเวลาและผ่านขั้นตอนการคัดเลือกอย่างละเอียด

โดยทั่วไป นักปรับปรุงพันธุ์จะนำองุ่นที่มีลักษณะเด่นแตกต่างกัน จำนวน 2 สายพันธุ์มาทำการผสมข้ามสายพันธุ์ เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ประมาณ 10,000 เมล็ด จากนั้นนำเมล็ดดังกล่าวไปเพาะปลูก และคัดเลือกจากต้นองุ่นรุ่นลูกประมาณ 10,000 ต้น เหลือเพียง 10 ต้น ที่มีลักษณะโดดเด่นและมีคุณสมบัติ หรือที่เรียกว่า “ต้นเดี่ยวที่มีลักษณะดี” ก่อนที่จะดำเนินการคัดเลือกจากต้นที่ดีที่สุดต่อไปเป็นลำดับ จนท้ายที่สุดคัดเลือกต้นที่มีคุณสมบัติดีที่สุดในที่สุดเพียง 1 ต้น

สถาบันวิจัยฯ ดังกล่าว ดำเนินการสร้างคู่ผสมในลักษณะนี้ ประมาณ 200 คู่ต่อปี และทุกคู่ผสมจะต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกที่เข้มงวดในลักษณะเดียวกันทั้งหมด โดยองุ่นสายพันธุ์คัดเลือกที่มีลักษณะ “รสมาล่า” นี้ ได้ผ่านเข้าสู่ขั้นตอนการคัดเลือกในรอบสุดท้ายแล้ว

เนื่องจากองุ่นสายพันธุ์ดังกล่าวยังอยู่ในระยะทดลองปลูก ปัจจุบันจึงได้รับอนุญาตให้พันธุ์มิตรที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะนำไปทดลองปลูกในพื้นที่และปริมาณจำกัดเท่านั้น โดยขณะนี้ต้นองุ่นที่ให้ผลผลิตเพียง 10 ต้น และมีปริมาณผลผลิตค่อนข้างจำกัด

จากกระแสความสนใจที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้มีผู้เดินทางเข้ามาสอบถามและเยี่ยมชมเป็นจำนวนมาก ผู้รับผิดชอบของหน่วยงานพันธุ์มิตรเปิดเผยว่า องุ่นจากต้นทั้ง 10 ต้น เมื่อจำหน่ายหมดแล้วจะไม่มีผลผลิตเพิ่มเติมในปี และผู้ที่ต้องการรับประทานจะต้องรอนถึงปีหน้า

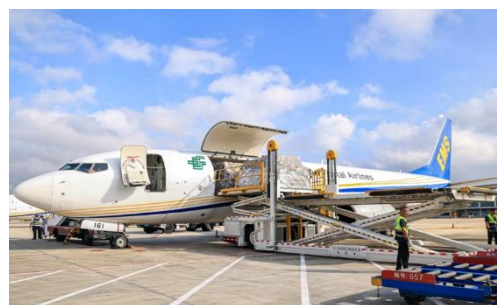
สำหรับข้อกังวลของผู้ใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เกี่ยวกับประเด็นว่า “องุ่นที่อยู่ระหว่างการทดลองสายพันธุ์สามารถรับประทานได้หรือไม่ และจะเป็นอันตรายต่อร่างกายหรือไม่” ผู้เชี่ยวชาญในวงการยืนยันว่า การปรับปรุงพันธุ์โดยวิธีการผสมข้ามสายพันธุ์เป็นกระบวนการที่นำลักษณะเด่นของสายพันธุ์ต่างๆ มาผสมรวมกันตามกระบวนการทางธรรมชาติ และไม่ได้มีการนำสารอันตรายหรือสารจากภายนอกเข้าสู่ผลผลิตแต่อย่างใด ดังนั้น องุ่นดังกล่าวจึงสามารถรับประทานได้ตามปกติ

ทั้งนี้ ปัจจุบันแปลงรวบรวมและอนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรมองุ่นแห่งชาติ ณ สถาบันวิจัยผลไม้เจิ้งโจว มณฑลเหอหนาน มีการเก็บรักษาทรัพยากรพันธุกรรมองุ่นไว้มากกว่า 2,360 สายพันธุ์ ซึ่งมีจำนวนมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศจีน และเป็นอันดับ 3 ของโลก โดยคิดเป็นประมาณ 1 ใน 3 ของสายพันธุ์องุ่นทั้งหมดที่มีอยู่ทั่วโลก

การที่ “องุ่นรสมาล่า” กลายเป็นกระแสได้รับความนิยมโดยไม่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าในครั้งนี้ ยังอาจช่วยสะท้อนทิศทางของการปรับปรุงพันธุ์องุ่นด้วยวิธีการผสมข้ามสายพันธุ์ในอีกทางหนึ่ง เนื่องจากเสียงตอบรับและความต้องการที่เกิดขึ้นจริงจากผู้บริโภค อาจกลายเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการพัฒนาสายพันธุ์องุ่นที่ได้รับความนิยมในตลาด หรือ “องุ่นสายพันธุ์ยอดนิยม” สายพันธุ์ใหม่ในอนาคต

● **ทุเรียนฟิลิปปินส์ 12 ต้น บินตรงถึงฉวนโจว ประเดิมด่านนำเข้าผลไม้แห่งใหม่ เปิดเส้นทางโลจิสติกส์ผลไม้สดอาเซียน-จีน**

สำนักข่าว CARNOC รายงานว่า เมื่อวันที่ 29 สิงหาคมที่ผ่านมา เครื่องบินขนส่งสินค้า (Freighter) ของสายการบินไปรษณีย์จีน (China Postal Airlines) ซึ่งบรรทุกทุเรียนคุณภาพดีจากฟิลิปปินส์น้ำหนักกว่า 12 ตัน ได้เดินทางมาถึงและลงจอด ณ ท่าอากาศยานนานาชาติฉวนโจว จินเจียง (Quanzhou Jinjiang International Airport) มณฑลฝูเจี้ยน

เที่ยวบินดังกล่าวถือเป็นการดำเนินงานนำเข้าผลไม้จากต่างประเทศเที่ยวแรกของท่าอากาศยานนานาชาติฉวนโจว จินเจียง ภายหลังจากที่ท่าอากาศยานแห่งนี้ได้รับการรับรองคุณสมบัติให้เป็น “สถานที่กำกับดูแลเฉพาะสำหรับผลไม้นำเข้า” (进境水果指定监管场地 - Designated Supervision Site for Imported Fruit) นับเป็นการแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการเปิดสู่ภายนอกของด่านท่าอากาศยานฉวนโจวได้บรรลุความก้าวหน้าครั้งสำคัญในเชิงประวัติศาสตร์

จากข้อมูลพบว่า เที่ยวบินขนส่งสินค้าครั้งนี้เดินทางโดยตรงจากท่าอากาศยานนานาชาติคลาร์ก ประเทศฟิลิปปินส์ มายังเมืองฉวนโจว มณฑลฝูเจี้ยน ซึ่งช่วยเปิดช่องทางโลจิสติกส์ทางอากาศสำหรับการนำเข้าผลไม้เมืองร้อนจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าสู่เมืองฉวนโจวได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและกระชับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างเมืองฉวนโจวกับฟิลิปปินส์ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

เพื่อให้การดำเนินงานนำเข้าผลไม้เที่ยวแรกสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น บริษัทโลจิสติกส์ของท่าอากาศยานได้จัดทำแผนการอำนวยความสะดวกและรองรับการดำเนินงานเฉพาะกิจอย่างรอบคอบ พร้อมทั้งดำเนินงานทุกขั้นตอนอย่างเคร่งครัดตามมาตรฐานการ

บริหารจัดการของสถานที่กำกับดูแลเฉพาะสำหรับผลไม้นำเข้า อีกทั้งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในด้านหลายฝ่าย ได้แก่ ศุลกากรฉงชว และบริษัทตัวแทนชิปปิง เป็นต้น เพื่อจัดตั้งกลไกการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ และดำเนินกระบวนการกำกับดูแลและตรวจสอบตามขั้นตอนที่เกี่ยวข้องจนแล้วเสร็จอย่างเป็นระบบ

ในระยะต่อไป ท่าอากาศยานนานาชาติฉงชว จิ่นเจียง จะเดินหน้านำยกระดับระบบการปฏิบัติงานด้านด่านสำหรับสินค้าสดและระบบห่วงโซ่ความเย็น (Cold Chain) อย่างต่อเนื่อง ขยายขอบเขตและรูปแบบธุรกิจขนส่งสินค้าทางอากาศ ตลอดจนมุ่งพัฒนาให้เป็น ศูนย์กลางโลจิสติกส์ทางอากาศที่มีความโดดเด่นในระดับภูมิภาค เพื่อสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาเศรษฐกิจแบบเปิดของเมืองฉงชวให้มีความก้าวหน้าและยั่งยืนยิ่งขึ้น

● กล้วยหอมสดจากเปรูล็อตแรกถึงจีน เปิดตลาดอย่างเป็นทางการ ขนส่งผ่านท่าเรือเซี่ยงไฮ้

เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2569 กล้วยหอมสดนำเข้าจากประเทศเปรูล็อตแรกของประเทศ ได้ผ่านการตรวจสอบและการควบคุมกำกับดูแลโดยศุลกากรหยางชาน สังกัดศุลกากรเซี่ยงไฮ้ และผ่านพิธีการศุลกากรเข้าสู่ประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นับเป็นสัญลักษณ์ว่า กล้วยหอมสดจากเปรูได้เข้าสู่ตลาดจีนเป็นครั้งแรกอย่างเป็นทางการ ภายหลังได้รับอนุมัติการนำเข้า โดยกล้วยหอมสดล็อตดังกล่าว มีปริมาณรวม 19.6 ตัน และขนส่งมายังนครเซี่ยงไฮ้ผ่านเส้นทางขนส่งทางทะเล “ซานไก-เซี่ยงไฮ้” (钱凯-上海)

ในฐานะโครงการต้นแบบภายใต้ความร่วมมือ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” (Belt and Road Initiative: BRI) ระหว่างจีนและเปรู นับตั้งแต่เส้นทางดังกล่าวเปิดให้บริการเมื่อปลายปี 2567 จนถึงวันที่ 1 กันยายน 2569 ศุลกากรเซี่ยงไฮ้ได้ควบคุมกำกับดูแลสินค้านำเข้าและส่งออกที่ขนส่งผ่านเส้นทางดังกล่าว รวมทั้งสิ้น 355,000 ตัน คิดเป็นมูลค่า 9,870 ล้านหยวน โดยประเภทสินค้าที่ขนส่งผ่านเส้นทางนี้ได้เพิ่มขึ้นจาก 34 ประเภทในช่วงเริ่มเปิดเส้นทาง เป็น 75 ประเภทในปัจจุบันจีนอนุมัติการนำเข้ากล้วยหอมสดจากเปรู

เมื่อเดือน ธันวาคม 2568 สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) ได้ออกประกาศสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน ฉบับที่ 234 ประจำปี 2568 อนุมัติการนำเข้ากล้วยหอมสดจากเปรูเข้าสู่ประเทศจีนอย่างเป็นทางการ ภายใต้มาตรการด้านการกักกันพืช

ทั้งนี้ ช่วงฤดูกาลเก็บเกี่ยวของกล้วยหอมจากเปรูมีความแตกต่างจากกล้วยหอมของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จึงสามารถเติมเต็มอุปทานซึ่งกันและกันตามช่วงฤดูกาล ช่วยบรรเทาภาวะขาดแคลนอุปทานภายในประเทศจีนในบางช่วงเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยเพิ่มความหลากหลายของโครงสร้างการจัดหากล้วยหอมในตลาดจีน

ปัจจุบัน ผลไม้สดคุณภาพสูงจากเปรู ได้แก่ บลูเบอร์รี อะโวคาโด องุ่น และกล้วยหอม ได้รับอนุมัติด้านสุขอนามัยพืชให้สามารถส่งออกมายังประเทศจีนแล้วในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 ด้านศุลกากรเซี่ยงไฮ้มีปริมาณการนำเข้าผลไม้จากเปรูรวม 41,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน และคิดเป็น ร้อยละ 87.2 ของปริมาณการนำเข้าผลไม้จากเปรูทั้งหมดของจีน เส้นทางขนส่งที่รวดเร็ว หนุนผลไม้สดเข้าสู่ตลาดจีน

การที่ผลไม้จากเปรูสามารถเข้าสู่ประเทศจีนได้อย่างรวดเร็วและคงความสดใหม่ไม่อาจแยกออกจากการมีเส้นทางการค้าที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเส้นทางขนส่งทางทะเล “ซานไก-เซี่ยงไฮ้” ช่วยลดระยะเวลาการขนส่งทางทะเลระหว่างจีนและเปรูจากเดิมประมาณ 35 - 40 วัน เหลือเพียง 23 วัน ช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถประหยัดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้มากกว่าร้อยละ 20 และช่วยให้ผลไม้สดจากเปรูสามารถขนส่งเข้าสู่ตลาดจีนได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น จากข้อมูลสถิติของศุลกากรเซี่ยงไฮ้ ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่าการนำเข้าและส่งออกสะสมผ่านเส้นทางขนส่งทางทะเล “ซานไก-เซี่ยงไฮ้” อยู่ที่ 3,350 ล้านหยวน เพิ่มขึ้น ร้อยละ 44.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ภายใต้แรงขับเคลื่อนจากเส้นทางขนส่งดังกล่าว ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2569 มูลค่าการนำเข้าและส่งออกระหว่างนครเซี่ยงไฮ้กับประเทศเปรู เพิ่มขึ้น ร้อยละ 31.1 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน

● องุ่นไซม์สแคทราคาดี จากผลไม้ไฮเอนด์สู่ราคาหลักสิบท่ามกลางภาวะผลผลิตล้นตลาด

องุ่นไซม์สแคท (Shine Muscat) ซึ่งในอดีตเคยเป็น “ผลไม้ระดับไฮเอนด์” ที่มีราคาสูงถึงหลักร้อยหยวนต่อจีน (500 กรัม) ในปีนี้ราคาลดลงอย่างต่อนื่องอีกครั้ง จากการสำรวจตลาดในนครหนานจิง พบว่า ร้านจำหน่ายผลไม้และแผงจำหน่ายผลไม้ในตลาดสดหลายแห่ง จำหน่ายองุ่นไซม์สแคทในราคาประมาณ 4 - 5 หยวนต่อจีน โดยราคาต่ำสุดอยู่ที่ประมาณ 3 หยวนต่อจีนเท่านั้น

ที่ร้านจำหน่ายผลไม้แห่งหนึ่งในนครหนานจิง มีการเปิดเครื่องขยายเสียงประชาสัมพันธ์โปรโมชันซ้ำๆ ว่า “ไซม์สแคท 10 หยวน 3 จีน” อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคส่วนใหญ่ภายในร้านต่างคุ้นชินกับราคาที่ลดลงขององุ่นไซม์สแคทแล้ว จึงแทบไม่มีผู้บริโภคเข้ามาเลือกซื้อองุ่นพันธุ์ดังกล่าว จากการประชาสัมพันธ์โปรโมชัน ส่วนร้านจำหน่ายผลไม้แห่งหนึ่งได้นำองุ่นไซม์สแคทประมาณ 10 กว่าพวงมาวางไว้บริเวณด้านหน้าร้านในตำแหน่งที่เห็นได้ชัดเจน โดยองุ่นที่มีความสดใหม่จำหน่ายในราคา 3.8 หยวนต่อจีน ขณะที่องุ่นอีกส่วนหนึ่งซึ่งเก็บรักษาไว้เป็นเวลานาน ทำให้ผลองุ่นไม่อวบแน่นและมีความกรอบลดลง ถูกนำมาจำหน่ายในราคาพิเศษเพียง 3 หยวนต่อจีน

พนักงานของร้านเปิดเผยว่า ปัจจุบันต้นทุนการรับซื้อองุ่นไซน์มัสแคทไม่สูง ราคาจำหน่ายก็ไม่สูงเช่นกัน ทำให้มีกำไรอยู่ในระดับปานกลาง โดยเน้นการจำหน่ายในปริมาณมากเป็นหลัก คุณภาพและภาพลักษณ์ที่ลดลง กระทบความนิยมของไซน์มัสแคท

การปรับตัวลดลงอย่างมากของราคาองุ่นไซน์มัสแคทมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภาพลักษณ์และชื่อเสียงของสินค้าในสายตาผู้บริโภคที่ลดลง ผู้บริโภคจำนวนไม่น้อยสะท้อนว่า ปัจจุบันองุ่นไซน์มัสแคทจำนวนมาก “มีเพียงรสหวาน แต่ไม่มีกลิ่นและรสชาติความเป็นองุ่น

เลย” ในความทรงจำด้านรสชาติองุ่นของผู้บริโภคส่วนใหญ่ตั้งแต่วัยเด็ก องุ่นควรมีรสชาติหวานปนเปรี้ยว และมีความฝาดเล็กน้อยจากสารแทนนิน โดยในช่วงแรกที่องุ่นไซน์มัสแคทได้รับความนิยมอย่างรวดเร็ว สาเหตุสำคัญมาจากจุดเด่นที่ไม่เปรี้ยว ไม่ฝาด และมีความหวานสูง อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันคุณสมบัติเดียวกันนี้กลับกลายเป็นเหตุผลที่ทำให้ผู้บริโภคบางส่วนไม่ชื่นชอบ จึงเกิดสถานการณ์ที่เรียกว่า “สำเร็จเพราะไม่เปรี้ยว และล้มเหลวเพราะไม่เปรี้ยว” ซึ่งสะท้อนถึงความย้อนแย้งและความท้าทายที่องุ่นพันธุ์นี้กำลังเผชิญอยู่

ปัญหาไม่ได้อยู่ที่สายพันธุ์ แต่เป็นเรื่อง “ปลูกง่าย แต่ปลูกให้ดีไม่ง่าย” ในความเป็นจริง องุ่นไซน์มัสแคทถือเป็นสายพันธุ์ที่มีคุณภาพดี โดยมีเปลือกสีเหลืองทองอ่อน และเนื้อองุ่นมีกลิ่นหอมคล้ายกุหลาบ แม้จะเป็นสายพันธุ์ที่ปลูกค่อนข้างง่าย แต่การผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพสูงกลับไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากองุ่นพันธุ์นี้มีลักษณะตามธรรมชาติที่ติดผลในปริมาณสูง หากต้องการรักษารสชาติและคุณภาพ จำเป็นต้องดำเนินการปลิดดอกและตัดแต่งผล เพื่อควบคุมจำนวนผลในแต่ละพวง ทำให้ผลองุ่นได้รับแสงแดดอย่างเพียงพอและสามารถสะสมสารอาหารได้อย่างเต็มที่ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา เกษตรกรจำนวนมากขยายพื้นที่เพาะปลูกโดยขาดการวางแผนและมุ่งเน้นปริมาณผลผลิตมากกว่าคุณภาพ ส่งผลให้องุ่นไซน์มัสแคทที่มีเพียง “ความหวาน” จำนวนมากเข้าสู่ตลาด และสร้างภาพลักษณ์เชิงลบในหมู่นักบริโภค ซึ่งยากต่อการฟื้นฟูภาพลักษณ์ในตลาด อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคาตกต่ำ

ภาวะอุปทานมากกว่าอุปสงค์ ถือเป็นอีกปัจจัยสำคัญที่ทำให้ราคาองุ่นไซน์มัสแคทร่วงลงอย่างรุนแรง เกษตรกรผู้ปลูกองุ่นเปิดเผยว่า ในมุมมองของเกษตรกร การปลูกและบริหารจัดการองุ่นไซน์มัสแคททำได้ค่อนข้างง่าย อีกทั้งให้ผลผลิตสูง ผลองุ่นมีความแข็งแรงและทนทานต่อการเก็บรักษาและการขนส่งมากกว่าองุ่นพันธุ์อื่น มีอัตราการสูญเสียต่ำ จึงถือเป็นสายพันธุ์ที่เหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ขนาดใหญ่ ด้วยเหตุนี้ ในช่วงแรกจึงมีเกษตรกรจำนวนมากแห่ปลูกองุ่นไซน์มัสแคทตามกระแส ส่งผลให้ปัจจุบันปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดมีมากจนเกิดภาวะอึดอัดอย่างรุนแรง เกษตรกรเริ่มปรับตัว หันมาเน้นคุณภาพและตลาดพรีเมียม

เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ราคาตกต่ำ เกษตรกรบางส่วนเริ่มปรับเปลี่ยนแนวทางการผลิตอย่างจริงจัง เกษตรกรผู้ปลูกองุ่นเปิดเผยว่า ในช่วงที่มีพื้นที่ปลูกองุ่นไซน์มัสแคทมากที่สุด เขามีพื้นที่เพาะปลูกเกือบ 50 ไร่ หรือประมาณ 20 ไร่ แต่ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ได้โค่นต้นองุ่นออกไปแล้วมากกว่าครึ่ง และปรับเปลี่ยนไปปลูกองุ่นสายพันธุ์ใหม่ สำหรับพื้นที่ที่เหลือประมาณ 20 ไร่ ได้ปรับแนวทางไปสู่การผลิตสินค้าคุณภาพสูง โดยเริ่มปลิดดอกและตัดแต่งผลตั้งแต่วัยเริ่มต้นของการเจริญเติบโต เพื่อควบคุมรูปร่างของพวงและน้ำหนักผลผลิต ตลอดจนรักษาคุณภาพและรสชาติขององุ่น ขณะเดียวกัน ผู้รับผิดชอบฟาร์มเกษตรครอบครัวแห่งหนึ่งในนครหนานจิงเปิดเผยว่า ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปีที่ผ่านมา ได้โค่นต้นองุ่นไซน์มัสแคทที่ปลูกมาหลายปีออกเช่นกัน และเปลี่ยนไปปลูกองุ่นสายพันธุ์อื่น เช่น เฮยฮวง (Black Emperor) และเคียวโฮ (Kyoho) จาก “ร้อยหยวนต่อจีน” สู่อีก “สามหยวนต่อจีน” บทเรียนสำคัญของอุตสาหกรรมผลไม้ จากราคาที่เคยสูงถึงหลักร้อยหยวนต่อจีน ลดลงเหลือเพียง 3 หยวนต่อจีน การปรับตัวลดลงอย่างรุนแรงของราคาองุ่นไซน์มัสแคทไม่เพียงเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานในตลาด เท่านั้น แต่ยังเป็นบทเรียนสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมการเพาะปลูกผลไม้ว่า การขยายพื้นที่เพาะปลูกตามกระแสโดยขาดการวางแผน การให้ความสำคัญกับปริมาณผลผลิตมากกว่าคุณภาพ ในท้ายที่สุดอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและชื่อเสียงของสายพันธุ์นั้นๆ การหวนกลับมาให้ความสำคัญกับ คุณภาพ การสร้างความแตกต่าง และการพัฒนาในแนวทางที่มีความเฉพาะตัว จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยให้องุ่นไซน์มัสแคทสามารถฟื้นคืนคุณค่าและกลับมามีกลิ่นหอมของกุหลาบได้อีกครั้ง

● ตลาดทุเรียนจีนเปลี่ยนเกม 7 ประเทศร่วมแข่งขัน ไทยเร่งรักษาความได้เปรียบด้านคุณภาพ

จากการยกระดับการบริโภคภายในประเทศของจีน และการเปิดกว้างด้านการค้าผลผลิตทางการเกษตรข้ามพรมแดนอย่างต่อเนื่อง ตลาดทุเรียนของจีนซึ่งในอดีตเคยอยู่ภายใต้การครอบครองของไทยเป็นหลัก กำลังเกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอย่างชัดเจน โดย ณ เดือนกันยายน 2569 มี 7 ประเทศ ได้แก่ ไทย เวียดนาม มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ กัมพูชา ลาว และอินโดนีเซีย (อินโดนีเซียส่งออกทุเรียนแช่แข็ง) ที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกทุเรียนมายังจีน ส่งผลให้เกิดรูปแบบตลาดใหม่ที่มีหลายประเทศเข้ามาแข่งขันและมีการกระจายสินค้านำเข้าผ่านหลายด่านอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งยุติสถานการณ์การผูกขาดจากแหล่งผลิตเพียงแห่งเดียว และผลักดันให้ทุเรียนเปลี่ยนจากผลไม้ระดับสูงที่มีราคาสูงไปสู่ตลาดการบริโภคในวงกว้างที่มีราคาจับต้องได้มากขึ้น กว่าสิบปีที่ผ่านมา ทุเรียนไทยอาศัยข้อได้เปรียบจากการได้รับอนุญาตให้นำเข้าแต่เพียงแหล่งเดียว จึงครองตลาดภายในประเทศจีนและมีอำนาจในการกำหนดราคาเป็นระยะเวลานาน ส่งผลให้ราคาทุเรียนอยู่

ในระดับสูง อย่างไรก็ตาม จากความร่วมมือด้านเขตการค้าเสรีที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และการขยายการอนุญาตนำเข้าทุเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประเทศต่างๆ เร่งเข้ามาวางตำแหน่งในตลาดผลไม้สดของจีนซึ่งมีมูลค่าสูง

ในปี 2565 ทุเรียนสดจากเวียดนามได้รับอนุญาตให้ส่งออกมายังจีนอย่างเป็นทางการ และภายในระยะเวลาเพียง 3 ปี เวียดนามสามารถเพิ่มปริมาณการส่งออกจนแซงหน้าไทย โดยในปี 2568 ปริมาณการส่งออกทุเรียนของเวียดนามมายังจีนสูงกว่าไทย และกลายเป็นแหล่งนำเข้าทุเรียนที่มีปริมาณสูงที่สุดของจีน ข้อมูลจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน ระบุว่า ในปี 2568 จีนมีปริมาณการนำเข้าทุเรียนสดรวม 1.868 ล้านตัน ในจำนวนนี้เป็นทุเรียนจากเวียดนามประมาณ 940,000 ตัน และจากไทยประมาณ 920,000 ตัน โดยทั้งสองประเทศเป็นแหล่งนำเข้าหลักของตลาด ขณะที่มาเลเซียและฟิลิปปินส์มุ่งเน้นการเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มระดับพรีเมียม (Niche Market) ก่อให้เกิดการแข่งขันที่มีความแตกต่างกันในแต่ละตลาดการเข้ามาของประเทศไทยส่งผลให้ประเทศผู้ส่งออกหลายประเทศไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มความหลากหลายของสายพันธุ์และแหล่งที่มาของทุเรียนในตลาดจีนเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้ระบบการกระจายสินค้า และระบบการกำหนดราคามีการปรับเปลี่ยนอย่างมีนัยสำคัญ ปัจจุบันจีนได้สร้างรูปแบบโครงสร้างศูนย์กลางกระจายสินค้าหลัก 2 แห่ง ในภาคใต้และภาคเหนือ โดยตลาดเจียงหนานในนครกว่างโจว มณฑลกว่างตุง ทำหน้าที่กระจายสินค้าไปยังจีนตอนใต้ จีนตะวันตกเฉียงใต้ และพื้นที่ตอนในของประเทศ ขณะที่ตลาดเจียงซิงในมณฑลเจ้อเจียงมีบทบาทสำคัญในการกระจายสินค้าไปยังจีนตะวันออกและจีนตอนเหนือ ศูนย์กลางทั้งสองแห่งเชื่อมโยงและกระจายปริมาณสินค้านำเข้าจำนวนมากร่วมกัน ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าทั่วประเทศเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากในด้านระบบโลจิสติกส์ ช่องทางการขนส่งได้รับการพัฒนาและยกระดับอย่างรอบด้าน โดยท่าเรือหนานซาในนครกว่างโจว อาศัยเส้นทางเดินเรือโดยตรงระหว่างจีนกับประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีความหนาแน่นสูง เพื่อพัฒนาเส้นทางขนส่งเฉพาะสำหรับทุเรียน โดยใช้เวลานานส่งทางทะเลเพียง 4 - 6 วัน ก็สามารถเดินทางถึงจีน และเชื่อมต่อกระบวนการตั้งแต่การรับสินค้าจากท่าเรือ การนำเข้าสู่คลังสินค้าห้องเย็น ไปจนถึงการกระจายสินค้าไปทั่วประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

ขณะที่ ด่านโมฮาน อาศัยขบวนรถไฟขนส่งสินค้าห้องเย็นบนเส้นทางรถไฟจีน-ลาว เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการขนส่งทางบกในช่วงฤดูฝน และช่วยให้การนำเข้าทุเรียนผ่านด่านชายแดนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การใช้ระบบขนส่งหลายรูปแบบ ได้แก่ ทางอากาศ ทางทะเล ทางรถไฟ และทางถนน ซึ่งสามารถเสริมข้อได้เปรียบซึ่งกันและกัน มีส่วนช่วยลดความเสียหายของผลไม้สดและลดต้นทุนด้านการกระจายสินค้าแนวโน้มการแข่งขันโดยใช้จุดเด่นที่แตกต่างกันของแต่ละแหล่งผลิตมีความชัดเจนมากขึ้น โดยทุเรียนเวียดนามมุ่งเน้นความคุ้มค่าด้านราคาและมีรสหวานเด่น เหมาะสำหรับการบริโภคในชีวิตประจำวันของผู้บริโภคในวงกว้าง ขณะที่ทุเรียนหมอนทองของไทยมีรสชาติที่สมดุล คุณภาพมีความสม่ำเสมอ และมีฐานผู้บริโภคที่กว้าง ส่วนมาเลเซียมุ่งเน้นทุเรียนพันธุ์ระดับพรีเมียมที่แก่จัดบนต้น เช่น มูซังคิง และแบล็กธอร์น โดยอาศัยการขนส่งทางอากาศเพื่อเจาะตลาดกระแสชาของชาวยุโรปและตลาดผู้บริโภคสินค้าเกรดพรีเมียม

การมีแหล่งจัดหาทุเรียนจากหลายประเทศช่วยกระจายความเสี่ยงจากการลดลงของผลผลิตในแหล่งผลิตใดแหล่งผลิตหนึ่ง ภัยพิบัติทางสภาพอากาศ และปัญหาด้านการผ่านพิธีการศุลกากร ส่งผลให้ความยืดหยุ่นของห่วงโซ่อุปทานเพิ่มขึ้นอย่างมาก และยังมีส่วนโดยตรงในการผลักดันให้ราคาทุเรียนในตลาดปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปีนี้ ตลาดค้าปลีกในหลายพื้นที่ของจีนพบราคาทุเรียนในระดับ 9.9 หยวนต่อจีน (500 กรัม) ส่งผลให้แนวคิดเรื่อง “榴莲自由” “อิสระภาพในการกินทุเรียน” หรือ “ทุเรียนที่ผู้บริโภคสามารถซื้อบริโภคได้อย่างอิสระ/เข้าถึงได้ง่าย” เริ่มเกิดขึ้นอย่างแพร่หลายโครงสร้างการแข่งขันจากทั้ง 7 ประเทศได้ทำลายการผูกขาดด้านอำนาจกำหนดราคาของแหล่งผลิตจากต่างประเทศ และเพิ่มทางเลือกให้แก่ผู้บริโภคอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อขนาดของตลาดขยายตัว ปัญหาในภาคอุตสาหกรรมก็เริ่มปรากฏชัดเจนมากขึ้น โดยในบางแหล่งผลิตพบปัญหา เช่น การเก็บเกี่ยวก่อนถึงระยะที่เหมาะสมและเร่งการสุก การตรวจพบสารตกค้างทางการเกษตรเกินมาตรฐาน และการใช้สีโดยไม่เป็นไปตามข้อกำหนด ซึ่งส่งผลให้ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยอาหารเพิ่มสูงขึ้นในอนาคต การแข่งขันในตลาดทุเรียนจีนจะเปลี่ยนจากการแข่งขันด้านราคาเพียงอย่างเดียว ไปสู่การแข่งขันแบบองค์รวมในด้านการเพาะปลูกตามมาตรฐาน การควบคุมคุณภาพ ระบบตรวจสอบย้อนกลับ และการสร้างแบรนด์ โดยอุตสาหกรรมทุเรียนข้ามพรมแดนมีแนวโน้มเข้าสู่ระยะการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับ คุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีระเบียบมากยิ่งขึ้น

● 26 ชั่วโมงจากเชียงแสนถึงจีน เส้นทางน้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง หนูนการค้าผลไม้ไทย

ในช่วงฤดูใบไม้ร่วง ด้านท่าเรือกว๋นเหล่ยคึกคักไปด้วยเรือสินค้าที่สัญจรเข้า-ออกอย่างต่อเนื่อง สะท้อนภาพการค้าชายแดนที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว เรือสินค้าขาเข้าของท่าเรือส่วนใหญ่บรรทุกผลไม้เมืองร้อนคุณภาพดีจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อาทิ ทุเรียนสด มังคุดสด และลำไยสด ขณะที่เรือขาออกบรรทุกผลไม้จีน อาทิ แอปเปิล ส้ม และองุ่น ซึ่งการค้าผลไม้สองทางเป็นไปอย่างคึกคัก ปัจจุบัน ผลไม้นำเข้าได้กลายเป็นสินค้าหลักของด่านแห่งนี้ และช่วยปลดล็อกศักยภาพการค้าผักและผลไม้ข้ามแดนในภูมิภาคแม่น้ำโขงอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลจากด่านกว๋นเหล่ย ระบุว่า ในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคมปีนี้ ปริมาณการนำเข้าและส่งออกสินค้าผ่านด่านท่าเรือกว๋นเหล่ยมีปริมาณรวม 234,300 ตัน เพิ่มขึ้น 58.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่มูลค่าการค้ารวมสูงถึง 4,362 ล้านหยวน เพิ่มขึ้น 130.8% โดยเฉพาะการนำเข้าผลไม้ มีปริมาณ 42,700 ตัน คิดเป็นมูลค่า 721 ล้านหยวน เพิ่มขึ้น 12.2 เท่า และ 7.9 เท่าตามลำดับ โดยปริมาณดังกล่าวสูงถึง 4 เท่า ของปริมาณผลไม้นำเข้าตลอดทั้งปี 2568 ปัจจุบัน ปริมาณผลไม้นำเข้าคิดเป็นร้อยละ 32.5

ของปริมาณสินค้านำเข้าทั้งหมดของท่าเรือกวเหล่ และได้กลายเป็นสินค้าหลักที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการขยายตัวของ การนำเข้าผ่านด่านท่าเรือแห่งนี้

การขนส่งทางน้ำที่มีประสิทธิภาพและต้นทุนต่ำ ช่วยเร่งการค้าผลไม้ข้ามพรมแดนล้านช้าง-แม่น้ำโขง

จุดเด่นของการขนส่งทางน้ำที่มีประสิทธิภาพและต้นทุนต่ำ ช่วยเพิ่มความเร็วและประสิทธิภาพให้กับการค้าผลไม้ข้ามแดนล้านช้าง-แม่น้ำโขง ทั้งนี้ การขนส่งผลไม้จากท่าเรือเชียงแสนของไทยมายังท่าเรือกวเหล่ ใช้เวลาเพียง 26 ชั่วโมง โดยเป็นการขนส่งทางน้ำตรงโดยไม่ต้องเปลี่ยนถ่ายสินค้า ซึ่งช่วยลดเวลาลงได้ถึง 3 วัน เมื่อเทียบกับการขนส่งทางบก และลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ได้ประมาณ 20%

ผู้ดูแลท่าเรือกวเหล่จากบริษัท Xishuangbanna Chaohe International Freight Forwarding Co., Ltd. กล่าวว่า เพื่อรองรับธุรกิจการค้าผลไม้ที่เติบโตอย่างก้าวกระโดด ในปีนี้บริษัทได้เพิ่มเรือขนส่งอีก 3 ลำ และตู้คอนเทนเนอร์ห้องเย็น (Reefer Container) กว่า 130 ตู้ เพื่อรองรับความสามารถในการขนส่ง ส่งผลให้ยอดการนำเข้าผลไม้ของบริษัทในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคมปีนี้เพิ่มขึ้นถึง 5 เท่าเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

การกำกับดูแลของศุลกากรที่มีประสิทธิภาพ ช่วยอำนวยความสะดวกในการผ่านพิธีการสำหรับผลไม้สด

การให้บริการด้านการกำกับดูแลของศุลกากรที่มีประสิทธิภาพ ช่วยสร้างหลักประกันให้แก่การผ่านพิธีการศุลกากรของผลไม้สดและสินค้าสด นับตั้งแต่พื้นที่กำกับดูแลเฉพาะสำหรับการนำเข้าผลไม้ ณ ด่านท่าเรือกวเหล่ เปิดใช้งานเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2567 ศุลกากรสิบสองปันนาได้มุ่งเน้นลักษณะเฉพาะของสินค้าสดที่เน่าเสียง่ายและมีข้อกำหนดด้านระยะเวลาที่เข้มงวด โดยอาศัยเทคโนโลยีต่างๆ เช่น ด้านตรวจอัจฉริยะ และการตรวจสอบระยะไกล เพื่อพัฒนากระบวนการพิธีการศุลกากรอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ได้เชื่อมโยงกระบวนการตั้งแต่การยื่นสำแดงสินค้า การตรวจสอบ ไปจนถึงการอนุมัติปล่อยสินค้า ให้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันอย่างครบวงจร ช่วยแก้ไขปัญหาการใช้เวลานานในการผ่านพิธีการของสินค้าสดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดระยะเวลาโดยรวมในการผ่านพิธีการศุลกากรลงได้มากกว่า 48 ชั่วโมง

ดำเนินมาตรการอำนวยความสะดวกสำหรับผลไม้สดตลอด 24 ชั่วโมง

รองผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรสิบสองปันนา ประจำด่านท่าเรือกวเหล่เปิดเผยว่า ปัจจุบันด่านท่าเรือกวเหล่ได้ดำเนินมาตรการอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างเต็มรูปแบบ ได้แก่ การยื่นสำแดงสินค้าล่วงหน้า และการผ่านกระบวนการอนุญาตเข้า 2 ขั้นตอน ผู้ประกอบการสามารถยื่นสำแดงสินค้าทางออนไลน์ผ่านระบบ "National Single Window" สำหรับการค้าการระหว่างประเทศ และสำหรับรถบรรทุกที่ไม่ต้องเข้ารับการตรวจสอบ สามารถผ่านช่องทางตรวจปล่อยอัจฉริยะได้เร็วที่สุดภายใน 3 นาที

สำหรับผลไม้สด ด้านได้เปิด “ช่องทางสีเขียว” (Green Channel) โดยเฉพาะ และใช้รูปแบบการดำเนินงานที่เน้นความรวดเร็ว ได้แก่ “เก็บแล้วส่งทันที รับแล้วตรวจทันที ผ่านมาตรฐานแล้วปล่อยทันที” พร้อมทั้งอาศัยกลไก “เร่งความเร็วในการผ่านพิธีการ + การคุ้มครองด้วยระบบห้องเย็น + การให้บริการตลอดเวลา” และดำเนินการให้บริการผ่านพิธีการศุลกากรตามการนัดหมาย 7 วัน 24 ชั่วโมง (7 × 24 ชั่วโมง) ส่งผลให้การผ่านพิธีการของด่านท่าเรือกวเหล่สามารถดำเนินการได้ตลอดทั้งวัน โดยไม่มีวันหยุดหรือช่วงเวลาปิดให้บริการ เพื่อเร่งรัดการผ่านพิธีการของผลไม้สดข้ามพรมแดน และสร้างหลักประกันให้ผลไม้สามารถเข้าสู่ตลาดได้อย่างรวดเร็วและยังคงความสดใหม่

เส้นทางน้ำและการปฏิรูปการผ่านพิธีการร่วมกันเพิ่มศักยภาพ “เส้นทางล้านช้าง-แม่น้ำโขง ข้อได้เปรียบของเส้นทางขนส่งทางน้ำ ประกอบกับผลประโยชน์จากการปฏิรูปและการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการศุลกากร ได้ร่วมกันส่งเสริมและเพิ่มมูลค่าการใช้ประโยชน์จาก “เส้นทางน้ำทองคำ” ล้านช้าง-แม่น้ำโขง อย่างต่อเนื่อง ผลไม้สดจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น ลำไย ทุเรียน และมังคุดของไทย สามารถขนส่งผ่านเส้นทางน้ำ แม่น้ำล้านช้าง-แม่น้ำโขง ไปยังด่านท่าเรือกวเหล่ได้โดยตรง จากนั้นอาศัยเครือข่ายโลจิสติกส์ระบบห้องเย็นที่มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อกระจายสินค้าไปยังตลาดในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศจีนได้อย่างรวดเร็ว กระบวนการดังกล่าวช่วยเพิ่มความหลากหลายของทางเลือกในการบริโภคผลไม้สดและสินค้าผลไม้ของประชาชนจีน

จากข้อมูลพบว่า การค้าผลไม้ผ่านด่านท่าเรือกวเหล่ในระยะแรกเริ่มจากการทดลองนำเข้าในปริมาณไม่มาก ก่อนที่จะค่อยๆ พัฒนาเป็นสินค้าการค้าเฉพาะด้านที่มีการนำเข้า ในระดับขนาดใหญ่และดำเนินการเป็นประจำอย่างต่อเนื่องเช่นในปัจจุบัน การขยายตัวอย่างคึกคักของการค้าในอุตสาหกรรมผลไม้ได้ช่วยผลักดันให้ปริมาณธุรกิจโดยรวมของท่าเรือเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ในช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคมของปีนี้ ด้านท่าเรือกวเหล่มีปริมาณสินค้านำเข้าและส่งออกรวม 234,300 ตัน และมีมูลค่าการค้า 4,362 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ร้อยละ 58.9 และร้อยละ 130.8 ตามลำดับ ทั้งนี้ ประสิทธิภาพด้านการเปิดกว้างและการเชื่อมโยงทางการค้าของ “เส้นทางน้ำทองคำ” ล้านช้าง-แม่น้ำโขง ยังคงได้รับการส่งเสริมและแสดงศักยภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

● **มณฑลไห่หนานยกระดับอุตสาหกรรมมะพร้าวสู่ห่วงโซ่การผลิตครบวงจร มูลค่า 20,000 ล้านบาท**

มณฑลไห่หนานมีต้นมะพร้าวปรากฏอยู่แทบทุกแห่ง ตั้งแต่ถนนในเขตเมืองไปจนถึงพื้นที่ชนบท ตั้งแต่ชายหาดบริเวณชายฝั่งทะเลไปจนถึงพื้นที่เนินเขาตอนกลาง ต้นมะพร้าวที่สูงตระหง่านช่วยสร้างร่มเงาสีเขียวเป็นบริเวณกว้าง ผลไม้เมืองร้อนชนิดนี้ซึ่งได้รับการขนานนามว่าเป็น “พืชที่ทุกส่วนสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้” ไม่เพียงแต่เป็น “ต้นไม้ประจำมณฑล” ของไห่หนาน เท่านั้น แต่ยังเป็นฐานสำคัญของอุตสาหกรรมที่มีลักษณะเฉพาะและมีข้อได้เปรียบของมณฑล โดยมีมูลค่าผลผลิตประมาณ 20,000 ล้านบาทต่อปี

1. ความได้เปรียบจากธรรมชาติ: แหล่งผลิตมะพร้าวหลักแห่งเดียวของประเทศจีน

มณฑลไห่หนานมีประวัติการปลูกมะพร้าวมายาวนานกว่า 2,000 ปี โดยพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวของไห่หนานคิดเป็นร้อยละ 99 ของพื้นที่เพาะปลูกมะพร้าวทั้งหมดของจีน และเป็นมณฑลเพียงแห่งเดียวของจีนที่สามารถปลูกมะพร้าวในพื้นที่ขนาดใหญ่ได้ ปัจจุบัน มณฑลไห่หนานมีพื้นที่ปลูกมะพร้าวเกือบ 600,000 ไร่ (250,000 ไร่) และมีผลผลิตมะพร้าวประมาณ 220 ล้านผลต่อปี โดยส่วนใหญ่กระจายอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลด้านตะวันออก ได้แก่ เมืองและอำเภอเหวินซาง ฉงไห่ หลิงซู่ และว๋านหนิง รวมทั้งพื้นที่ต่างๆ เช่น นครไห่ซัว และนครชานย่า ในจำนวนนี้ เมืองเหวินซางมีพื้นที่ป่ามะพร้าวประมาณ 280,000 ไร่ (116,700 ไร่) ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 17 ตำบลของเมือง และมีผลผลิตมะพร้าวมากกว่า 200 ล้านผลต่อปี

2. พื้นฐานอุตสาหกรรม: การพัฒนาอุตสาหกรรมมูลค่า 20,000 ล้านบาท

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนานได้ก่อรูปเป็น ห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่ครบวงจรจากข้อมูลสถิติ ปัจจุบันมณฑลไห่หนานมีสถานประกอบการแปรรูปมะพร้าวที่จดทะเบียนประมาณ 1,422 แห่ง ครอบคลุมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้แก่ เนื้อมะพร้าว น้ำมะพร้าว เส้นใยมะพร้าว และกะลามะพร้าว เป็นต้น โดยมีมูลค่าผลผลิตรวมประมาณ 20,000 ล้านบาทต่อปี มะพร้าวหนึ่งผลสามารถนำทุกส่วน ได้แก่ เปลือกมะพร้าว เส้นใย/กาบมะพร้าว กะลามะพร้าว น้ำมะพร้าว และเนื้อมะพร้าว มาแปรรูปและใช้ประโยชน์ได้ทั้งหมด จนสามารถบรรลุแนวคิด “ไม่เหลือของเสีย” (Zero Waste)

ในด้านการวางโครงสร้างอุตสาหกรรม ปัจจุบันได้ก่อรูปเป็นรูปแบบการเชื่อมโยง 3 ศูนย์ ได้แก่ “ไห่ซัว-เหวินซาง-ดิงอัน”

- เหวินซาง กำหนดบทบาทเป็นฐานการแปรรูปขั้นต้นและการรวมกลุ่มของแบรนด์
- ดิงอัน มุ่งเน้นการแปรรูปเชิงลึกและอุตสาหกรรมเครื่องดื่มชา/เครื่องดื่มรูปแบบใหม่
- ไห่ซัว มุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม รวมทั้งเป็นศูนย์กลางด้านการค้า

ศักยภาพด้านการแปรรูปในแต่ละพื้นที่ก็มีความโดดเด่นเช่นเดียวกัน โดยเมืองดิงอัน มีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุตสาหกรรมแปรรูปเครื่องดื่มชาแล้ว 66 แห่ง และในปี 2568 อุตสาหกรรมมะพร้าวมีมูลค่าผลผลิตทะลุ 2,500 ล้านบาทสวนอุตสาหกรรมเยว่ถึง เมืองเหวินซาง มีสถานประกอบการที่เริ่มดำเนินการผลิตแล้ว 22 แห่ง โดยในปี 2568 สามารถสร้างรายได้ 7,500 ล้านบาท และสร้างรายได้จากภาษี 140 ล้านบาท

3. การเติบโตของแบรนด์: จาก “ไร้ชื่อ” สู่ “เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียง”

เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2568 “มะพร้าวเหวินซาง” ได้รับการรับรองให้เป็นผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication Product) จากสำนักงานทรัพย์สินทางปัญญาแห่งชาติจีน ก่อนหน้านี้นี้ “มะพร้าวเหวินซาง” ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สำหรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแห่งชาติ และเครื่องหมายการค้ารับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แห่งชาติ มาแล้วตามลำดับ ขณะเดียวกัน “มะพร้าวทองว๋านหนิง” ก็ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์แห่งชาติเช่นกัน จากเดิมที่เป็นผลิตภัณฑ์ “ไม่มีชื่อเสียง” สู่การมีชื่อและแบรนด์ที่เป็นที่รู้จัก การพัฒนาในรูปแบบแบรนด์กำลังช่วยเปิดพื้นที่ตลาดที่กว้างขวางยิ่งขึ้นให้แก่อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนาน

4. โอกาสจากท่าเรือการค้าเสรี: นำเข้าเป็นอันดับ 1 ส่งออกเริ่มเปิดตลาด

ในปี 2568 ท่าเรือของไห่หนานมีการนำเข้ามะพร้าว จำนวน 592,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.3 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และมีปริมาณการนำเข้าเป็น อันดับ 1 ของประเทศจีน ในจำนวนดังกล่าว มีการนำเข้าจากอินโดนีเซีย 516,000 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.2 ช่องทางการนำเข้ามีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดย “เส้นทางด่วนมะพร้าว” จากท่าเรือปาโลของอินโดนีเซียมายังท่าเรือหางฝู่ของไห่หนาน สามารถลดระยะเวลาการขนส่งจากเดิม 40 วัน เหลือเพียง 7 วัน และลดอัตราความเสียหายของสินค้าจากร้อยละ 8 เหลือต่ำกว่าร้อยละ 3 ประสิทธิภาพในการผ่านพิธีการศุลกากรก็ได้รับการยกระดับอย่างมากเช่นกัน โดยระยะเวลาตั้งแต่เรือเทียบท่าจนถึงการนำวัตถุดิบเข้าสู่กระบวนการผลิต เร็วที่สุดเพียง 24 ชั่วโมงประกอบกับมาตรการส่งเสริมต่างๆ ของท่าเรือการค้าเสรีไห่หนาน (Free Trade

Port) เช่น การยกเว้นภาษีศุลกากรเป็นศูนย์สำหรับมะพร้าวนำเข้า และนโยบายอัตราภาษีเงินได้ของสถานประกอบการและบุคคลธรรมดา ในระดับ “15% + 15%” ส่งผลให้ต้นทุนของผู้ประกอบการลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ในด้านการส่งออกก็มีความก้าวหน้าเช่นเดียวกัน โดยในปี 2568 ท่าเรือของไห่หนานประสบความสำเร็จในการส่งออกน้ำมันมะพร้าว สกัดครั้งแรกไปยังประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้ มะพร้าวสดจากไห่หนาน จำนวน 19.5 ตัน ได้มีการส่งออกไปยังประเทศเบลารุสเป็นครั้งแรก ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเฉพาะอื่นๆ เช่น น้ำมันมะพร้าว กะทิ น้ำมันมะพร้าว และน้ำตาลมะพร้าว ก็เริ่มขยายเข้าสู่ตลาดต่างประเทศเช่นกัน

5. การยกระดับอุตสาหกรรมไม่สามารถแยกออกจาก “เงินทุนหมุนเวียน”

อุตสาหกรรมมะพร้าวของไห่หนานมีแนวโน้มการพัฒนาที่กว้างขวาง อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการขยายพื้นที่เพาะปลูก การยกระดับเครื่องจักรและอุปกรณ์ การลงทุนในการแปรรูปเชิงลึกและการเพิ่มมูลค่า หรือการขยายตลาดในต่างประเทศ ล้วนต้องอาศัยเงินทุนสนับสนุนในระดับภาครัฐ ในปี 2568 ไห่หนานได้ออกนโยบายใหม่ด้านเงินอุดหนุนและรางวัลสำหรับภาคการเกษตร โดยโครงการที่เข้าเกณฑ์สามารถได้รับเงินสนับสนุนตั้งแต่ 100,000 หยวน ถึง 10 ล้านหยวน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของโครงการ ขณะที่สถาบันการเงินก็เข้ารับอย่างเต็มที่ เช่น ธนาคารไปรษณีย์เพื่อการออมแห่งประเทศจีน (Postal Savings Bank of China) ได้ปล่อยสินเชื่อ จำนวน 2 ล้านหยวน ให้แก่ผู้ประกอบการโรงงานแปรรูปมะพร้าว เพื่อแก้ไขปัญหาด้านเงินทุนที่จำเป็นเร่งด่วนสำหรับการเริ่มดำเนินการผลิต ธนาคารพาณิชย์ชนบทไห่หนาน (Hainan Rural Commercial Bank) ได้ปล่อยสินเชื่อค้ำประกันเพื่อการประกอบธุรกิจจำนวน 3.8 ล้านหยวน ให้แก่ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในเมืองเหวินชาง ขณะที่ บริษัทประกันสินเชื่อเพื่อการเกษตรแห่งชาติ ผ่านโครงการพิเศษ ได้ให้การสนับสนุนแก่สถานประกอบการแปรรูปมะพร้าวที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ โดยจัดหาสินเชื่อต้นทุนต่ำที่ยกเว้นค่าธรรมเนียมการค้ำประกัน พร้อมทั้งสนับสนุนเงินอุดหนุนดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 1

● ซิลี-จีน ลงนาม MOU อำนาจความสะดวกการส่งออกผลไม้สด ปรับลดขั้นตอนด้านกักกันพืช

กระทรวงเกษตรของซิลี โดยสำนักงานบริการด้านการเกษตรและปศุสัตว์แห่งซิลี (SAG) และ สำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (GACC) ได้ดำเนินการเจรจาทางเทคนิคแล้วเสร็จ และทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ว่าด้วยการจัดทำข้อกำหนดเพิ่มเติมด้านการกักกันพืชสำหรับผลไม้สดของซิลีที่จะส่งออกไปยังจีน พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการดำเนินการใหม่ในเรื่องดังกล่าว

ตามข้อตกลงดังกล่าว กระบวนการนำเข้าผลไม้ของซิลีเข้าสู่ประเทศจีนจะได้รับการปรับลดและทำให้เรียบง่ายยิ่งขึ้น โดยผู้ประกอบการส่งออกจะมีความยืดหยุ่นในการดำเนินงานมากขึ้น ขณะเดียวกันสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการกักกันพืชที่ฝ่ายจีนกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จีนถือเป็นหนึ่งในตลาดต่างประเทศที่มีความสำคัญสูงสุดสำหรับผลไม้ของซิลี การจัดทำแนวทางใหม่ดังกล่าว จะช่วยให้ผลไม้ซิลีสามารถเข้าสู่ตลาดจีนได้ด้วยกระบวนการที่สะดวกมากขึ้น และมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

นาย Jaime Campos รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรซิลี กล่าวว่า ข้อตกลงฉบับนี้ถือเป็น ความก้าวหน้าที่สำคัญสำหรับภาคการส่งออก โดยระบุว่า ข้อตกลงดังกล่าวจะช่วย ปรับปรุงกระบวนการด้านโลจิสติกส์และการดำเนินงาน ทำให้ภาคอุตสาหกรรมมีความยืดหยุ่นในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น และช่วย อำนาจความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการกักกันพืชที่ได้ตกลงร่วมกับจีน

SAG เปิดเผยแพร่รายละเอียดมาตรการปรับปรุงกระบวนการส่งออกผลไม้ไปจีน นาย Domingo Rojas ผู้อำนวยการ SAG ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายละเอียดของข้อตกลง โดยระบุว่า บันทึกความเข้าใจฉบับดังกล่าวได้กำหนด มาตรการหลายประการเพื่อปรับปรุงและยกระดับกระบวนการส่งออกผลไม้ไป

ยังจีน ประกอบด้วย

1. เพิ่มทางเลือกด้านบรรจุภัณฑ์สำหรับเชอร์รี่และผลไม้ตระกูลไม้ผล ขยายทางเลือกด้านรูปแบบการบรรจุภัณฑ์ สำหรับเชอร์รี่และผลไม้ตระกูลไม้ผล (Stone fruits: ผลไม้ไม่มีเมล็ดแข็งเดี่ยว) ที่ผลิตในพื้นที่ควบคุมแมลงวันผลไม้เมดิเตอร์เรเนียน (Mediterranean fruit fly: *Ceratitis capitata*) กล่าวคือ ผลผลิตเชอร์รี่และผลไม้ตระกูลไม้ผลจากพื้นที่ที่อยู่ภายใต้มาตรการควบคุมแมลงวันผลไม้ดังกล่าว จะมีทางเลือกด้านการบรรจุภัณฑ์เพิ่มขึ้นตามแนวทางใหม่ที่กำหนดไว้ในข้อตกลง

2. ขยายขอบเขตการใช้การบำบัดด้วยความเย็นระหว่างการขนส่งทางเรือ จากเดิมการกำจัดศัตรูพืชด้วยความเย็นระหว่างการขนส่งทางเรือ (in-transit cold treatment) สามารถใช้ได้เฉพาะกับผลไม้บางประเภทเท่านั้น ข้อตกลงฉบับใหม่จะขยายการใช้มาตรการดังกล่าว ไปยังผลไม้ทุกประเภทที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกมายังจีน

3. เพิ่มทางเลือกวิธีการบำบัดด้วยความเย็นตามมาตรฐานสากล นำวิธีการบำบัดด้วยความเย็นรูปแบบใหม่มาใช้ โดยอ้างอิงจากมาตรการระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรการสุขอนามัยพืช (ISPMs) เพื่อเพิ่มทางเลือกและปรับปรุงกระบวนการจัดการด้านสุขอนามัยพืชสำหรับผลไม้ส่งออกไปยังจีน

4. ลดความซับซ้อนของข้อกำหนดด้านเครื่องหมายสินค้า ปรับลดข้อกำหนดเกี่ยวกับการแสดงเครื่องหมาย/ข้อมูลระบุสินค้า (cargo marking) โดยไม่กำหนดให้ต้องจัดส่งใบรับรองการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องกับพาเลทสินค้า (Pallet) อีกต่อไป

ข้อตกลงดังกล่าวได้รับการอนุมัติให้มีผลบังคับใช้ผ่านมติของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เลขที่ 566/2026 (Resolución Exenta N.º 566/2026) โดยผู้สนใจสามารถดาวน์โหลดเอกสารที่เกี่ยวข้องได้จากเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของ SAG (www.sag.cl) ในหัวข้อ "การส่งออกและผลิตภัณฑ์พืชสู่ประเทศต่างๆ"

● **ศุลกากรจีนยกระดับมาตรฐานผลไม้ส่งออกไปยังต่างประเทศ คุณเข้มการขึ้นทะเบียนสวน โรงคัดบรรจุ และการตรวจสอบคุณภาพ เริ่มบังคับใช้ 1 พฤศจิกายน 2569**

“มาตรการกำกับดูแลการตรวจสอบและกักกันผลไม้เพื่อการส่งออก” (出境水果检验检疫监督管理办法) ฉบับแก้ไขโดยสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน (General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) จะเริ่มมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569

มาตรการฉบับใหม่ได้มีการปรับปรุงข้อกำหนดที่สำคัญในหลายด้าน ได้แก่ ระยะเวลาการมีผลของการขึ้นทะเบียน การกำหนดระยะเวลาการยื่นสำแดงสินค้า เงื่อนไขการเข้าขึ้นทะเบียนของสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุ ตลอดจนการกำกับดูแลและตรวจสอบ เป็นต้น

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวหมายความว่า สวนผลไม้และสถานประกอบการแปรรูปและคัดบรรจุผลไม้ทั้งหมดภายในประเทศจีนที่ดำเนินธุรกิจส่งออกผลไม้ จะเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบทบทวนคุณสมบัติและสถานะการขึ้นทะเบียนอย่างเป็นทางการเป็นระบบอีกครั้ง

สำหรับผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าส่งออกหลัก เช่น ทุเรียน ลูกแพร์ ส้ม และกีวี่ หากมีแผนจะเริ่มจัดส่งสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศในฤดูกาลผลิตใหม่ ควรเร่งดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดของตนเอง เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาด้านคุณสมบัติหรือสถานะการขึ้นทะเบียน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคำสั่งซื้อ

1. ขยายอายุใบรับรองการขึ้นทะเบียน จาก 3 ปี เป็น 5 ปี

เมื่อเปรียบเทียบกับข้อกำหนดเดิม มาตรการฉบับใหม่ได้ขยายระยะเวลาการมีผลของใบรับรองการขึ้นทะเบียนสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุผลไม้เพื่อการส่งออก จากเดิม 3 ปี เป็น 5 ปี

การปรับเพิ่มระยะเวลาดังกล่าวช่วยลดภาระของผู้ประกอบการในการยื่นคำขอซ้ำ แต่ในขณะเดียวกัน ได้มีการปรับเปลี่ยนช่วงเวลาสำหรับการยื่นคำขอต่ออายุคุณสมบัติด้วย โดยผู้ประกอบการจะต้องยื่นคำขอต่ออายุภายใน 30 วันก่อนวันที่ใบรับรองสิ้นสุดอายุ จากเดิมที่กำหนดให้ยื่นคำขอก่อนวันหมดอายุ 3 เดือน

หากผู้ประกอบการพลาดกำหนดเวลาการยื่นคำขอสถานะหรือคุณสมบัติการขึ้นทะเบียนจะสิ้นผล และผลผลิตที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถดำเนินการยื่นขอตรวจสอบเพื่อส่งออกได้ สำหรับผลไม้สดซึ่งมีช่วงฤดูกาลผลิตที่กระจุยตัวและมีอายุการเก็บรักษาสั้น ปัญหาดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดการผิมนัดส่งมอบคำสั่งซื้อ การตกค้างของสินค้า และความเสียหายที่สำคัญต่อผู้ประกอบการ

2. ยกระดับเงื่อนไขการเข้าขึ้นทะเบียนของสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุ

มาตรการฉบับใหม่ได้ เพิ่มความเข้มงวดของเงื่อนไขการเข้าขึ้นทะเบียน สำหรับสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุสวนผลไม้เพื่อการส่งออก สำหรับสวนผลไม้เพื่อการส่งออกที่ยื่นขอขึ้นทะเบียน กำหนดให้

- พื้นที่เพาะปลูกควรมีลักษณะต่อเนื่องเป็นผืนเดียวกันในระดับที่เหมาะสม
- บริเวณโดยรอบต้องไม่มีแหล่งกำเนิดมลพิษ
- ต้องมีเจ้าหน้าที่ด้านเทคนิคที่รับผิดชอบการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชโดยเฉพาะ
- ต้องจัดทำบันทึกการผลิตในแปลงเพาะปลูกอย่างครบถ้วน
- การใช้สารกำจัดศัตรูพืชและบันทึกการเก็บเกี่ยวต้องสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้
- ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา ต้องไม่เกิดเหตุการณ์การระบาดของโรคพืชที่ร้ายแรง

โรงคัดบรรจุผลไม้ สำหรับโรงคัดบรรจุผลไม้เพื่อการส่งออกที่ยื่นขอขึ้นทะเบียน กำหนดให้

- ต้องแบ่งพื้นที่ใช้สอยภายในโรงงานอย่างชัดเจน
- ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วนสำหรับการล้าง การคัดแยก การป้องกันและกำจัดเชื้อ/การฆ่าเชื้อ ตลอดจนการจัดการ

ของเสีย

- น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตและการใช้สารเคมีต้องเป็นไปตามมาตรฐานของประเทศผู้นำเข้า
- ต้องมีระบบการจัดการที่ครอบคลุมตั้งแต่การตรวจรับวัตถุดิบ การตรวจสอบผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปด้วยตนเอง และการจัดการผลผลิต

ที่ไม่ได้มาตรฐาน

- ระบบดังกล่าวจะต้องนำไปปฏิบัติจริงอย่างครบถ้วน
- ดังนั้น การมีเพียงอาคารโรงงานและอุปกรณ์การผลิต ไม่เพียงพอที่จะได้รับคุณสมบัติในการส่งออกอีกต่อไป

3. สุลกากรจีนเพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลหลังขึ้นทะเบียน

รูปแบบการกำกับดูแลของศุลกากรจีนได้รับการยกระดับให้มีความเข้มงวดมากยิ่งขึ้น นอกจากการตรวจสอบเอกสารและตรวจสอบสถานที่จริง ในขั้นตอนการยื่นขอขึ้นทะเบียนแล้ว หลังจากนั้นจะมีการดำเนินการตรวจสอบประจำปีอย่างต่อเนื่อง และการสุ่มตรวจสอบสถานที่จริง หากพบว่า

- สวนผลไม้มีการใช้สารเคมีหรือยาที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด
- การป้องกันและควบคุมโรคพืชไม่เป็นไปตามมาตรฐาน
- โรงคัดบรรจุนำผลผลิตจากสวนที่ไม่ได้รับการขึ้นทะเบียนมาปะปนกับผลผลิตจากสวนที่ได้รับอนุญาต
- มีการจัดทำหรือแก้ไขบันทึกข้อมูลอันเป็นเท็จ

ศุลกากรจีนจะพิจารณาดำเนินการมาตรการตามระดับความรุนแรงของกรณี เช่น กำหนดระยะเวลาให้แก้ไขข้อบกพร่อง ระงับการเสนอชื่อ/แนะนำเพื่อขึ้นทะเบียนส่งออกต่างประเทศ และจนถึงขั้นเพิกถอนคุณสมบัติการขึ้นทะเบียน

4. ศุลกากรจีนเตือนผู้ส่งออกผลไม้ ต้องควบคุมตั้งแต่ขั้นตอนการเพาะปลูก

ศุลกากรจีนแจ้งเตือนผู้ประกอบการส่งออกผลไม้ว่า ข้อกำหนดด้านการกักกันพืชและมาตรฐานปริมาณสารตกค้างสูงสุดที่อนุญาตของแต่ละประเทศและภูมิภาคมีความแตกต่างกันอย่างมาก

ผู้ประกอบการจึงไม่ควรให้ความสนใจขั้นตอนการเก็บเกี่ยวและการคัดบรรจุเท่านั้น แต่ควรเริ่มดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของประเทศปลายทาง ตั้งแต่ขั้นตอนการเพาะปลูกในแปลง โดยต้องควบคุมประเภทของสารที่ใช้ ระยะเวลาปลอดภัยก่อนการเก็บเกี่ยว และจัดทำบันทึกข้อมูลตลอดห่วงโซ่การผลิตอย่างครบถ้วน

5. ผลไม้สดส่งออกสามารถใช้ช่องทางสีเขียว แต่ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนด

สำหรับผลไม้สดที่เน่าเสียง่ายเพื่อการส่งออก สามารถใช้ช่องทางสีเขียวสำหรับการตรวจสอบและตรวจสอบสินค้าตามพื้นที่ เพื่อช่วยลดระยะเวลาในการผ่านพิธีการ

อย่างไรก็ตาม หากสินค้าเกินระยะเวลาที่รับรองหรือเอกสารการกักกันมีผลใช้บังคับ จะต้องดำเนินการตรวจสอบและกักกันใหม่อีกครั้ง และไม่สามารถนำเอกสารฉบับเดิมมาใช้ต่อได้

6. ผู้ประกอบการควรเร่งตรวจสอบสถานะการขึ้นทะเบียนก่อนกฎใหม่มีผลบังคับใช้

ปัจจุบันเหลือเวลาอีกไม่มากก่อนที่มาตรการฉบับใหม่จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2569 และเป็นช่วงที่ผู้ประกอบการกำลังเตรียมสินค้าผลไม้สำหรับการส่งออกในฤดูใบไม้ร่วง

ดังนั้น สวนผลไม้และโรงคัดบรรจุที่เกี่ยวข้องควรเร่งตรวจสอบและทบทวนสถานะคุณสมบัติและการขึ้นทะเบียนของตนเอง ดำเนินการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียน การต่ออายุ และการเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้แล้วเสร็จโดยเร็ว รวมทั้งควรเผื่อระยะเวลาสำหรับกระบวนการพิจารณาอนุมัติ เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อการส่งออกในช่วงฤดูกาลผลิต

● ทุเรียนหมอนทองปลูกในประเทศจีน ผลผลิตงดงาม

เมื่อวันที่ 16 กันยายน ทุเรียนพันธุ์หมอนทองที่ปลูก ณ ตำบลเหมิงอัน เมืองจี๋หิง (เซียงรุ่ง) มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ได้เข้าสู่ช่วงเก็บเกี่ยวครั้งใหญ่ โดยมีผลผลิตมากเป็นประวัติการณ์ บางต้นติดผลสูงที่สุดถึง 34 ลูก ถือเป็นความสำเร็จทั้งในแง่ปริมาณ และคุณภาพ สะท้อนถึงอีกขั้นของความก้าวหน้าในการพัฒนา เทคโนโลยีการปลูกทุเรียนในประเทศจีน

ทุเรียนได้รับการขนานนามว่า "ราชาแห่งผลไม้เมืองร้อน" ซึ่งต้องอาศัยสภาพแวดล้อมในการเติบโตที่เข้มงวด ที่ผ่านมารการปลูกเชิงพาณิชย์ในประเทศจีนจึงทำได้ยากและต้องพึ่งพาการ

นำเข้าเป็นหลัก ทว่าด้วยทรัพยากรแสงแดด ความร้อน น้ำ และดินอันอุดมสมบูรณ์ของแคว้นสิบสองปันนา ทางพื้นที่ท้องถิ่นที่ปลูกจึงได้เดินหน้าทดลองสายพันธุ์และวิจัยเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบัน สวนสาธิตการปลูกทุเรียนขนาดประมาณ 129 ไร่ มีการเติบโตที่ดีสม่ำเสมอ โดยต้นทุเรียนอายุ 5 ปีได้เข้าสู่ระยะให้ผลผลิตดีสม่ำเสมอ น้ำหนักเฉลี่ยต่อลูกอยู่ที่ 3.7 กิโลกรัม ผลทรงสวย รสชาติหวานหอม และมีคุณภาพโดดเด่น

ในวันนี้ พื้นที่เพาะปลูกทุเรียนในสิบสองปันนาขยายกว้างถึง 15,000 ไร่จีน (ประมาณ 6,250 ไร่ไทย) เปลี่ยนผ่านจากการทดลองปลูกเป็นจุด ไปสู่ยุคแห่งการพัฒนาอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานเต็มตัว

5. การดำเนินงานสำคัญของสำนักงาน

- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมงานเลี้ยงรับรองเนื่องในโอกาสครบรอบ 5 ปี ความเป็นหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์แบบรอบด้านอาเซียน-จีน และครบรอบ 35 ปี ความสัมพันธ์คู่เจรจาอาเซียน-จีน เพื่อ กระชับความสัมพันธ์และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานและผู้แทนประเทศสมาชิกอาเซียนและจีน รวมทั้งรับทราบ ทิศทางความร่วมมืออาเซียน-จีนในระยะต่อไป เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้านการเกษตรของไทยในจีน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วม China-Southeast Asia Sustainable Agriculture and Green Supply Chain Forum ณ โรงแรม The St. Regis Beijing เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านนโยบายการค้าเกษตร ห่วงโซ่อุปทานสีเขียว และความร่วมมือด้านสินค้าเกษตรในหลายๆ มิติกับกลุ่มประเทศอาเซียน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมงานสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวปฏิบัติที่ดีและแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือด้าน Bio-Circular-Green (BCG) Economy ระหว่างไทย-มณฑลจี๋หลิน ณ นครฉางชุน พร้อมแลกเปลี่ยนแนวทางการร่วมมือด้านการเกษตร 4 ด้าน ได้แก่ การฟื้นฟูดิน การใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ การแปรรูปเพิ่มมูลค่า และเทคโนโลยีการเกษตรสมัยใหม่กับทั้งภาครัฐและเอกชนของมณฑลจี๋หลิน
- สปช.ปักกิ่ง เข้าร่วมกิจกรรม “ต้มยำกุ้ง: ของขวัญจากประเทศไทยสู่ชาวโลก” (Tomyum Kung: Thailand's Gift to the World) จัดโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงปักกิ่ง โดย สปช. ปักกิ่ง ได้ร่วมจัดแสดงและประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทย ได้แก่ ทุเรียน ส้มโอ มะพร้าว มังคุด และลำไย พร้อมจัดกิจกรรมแจกซิมแก่ผู้เข้าร่วมงานประมาณ 100 คน เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้และเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผลไม้และสินค้าเกษตรไทยในกลุ่มผู้บริโภคจีนและชาวต่างชาติ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมงานได้สัมผัสและทดลองชิมผลไม้ไทยโดยตรง อันช่วยสร้างความคุ้นเคยและความสนใจต่อคุณภาพและความหลากหลายของสินค้าเกษตรไทยมากยิ่งขึ้น
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์และราคาผลไม้ขายส่งจากตลาดซินฟาสีและราคาขายปลีกจากร้านค้าซูเปอร์มาร์เก็ต/ออนไลน์ ในกรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ 1 - 30 กันยายน 2569 โดยเฉพาะทุเรียน มะพร้าว ลำไย พร้อมจัดทำข้อสังเกตต่อสถานการณ์และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรในจีน (Situation Report) ประจำเดือนกันยายน 2569
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าลำไยตลาดจีน (รายสัปดาห์) ประจำเดือนกันยายน 2569
- สปช.ปักกิ่ง รายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทย ภายในงาน The 5th Northeast Asia (Shenyang) Cultural Tourism and Innovation Expo ณ เมืองเสิ่นหยาง มณฑลเหลียวหนิง โดยนำผลไม้ไทย ได้แก่ ทุเรียน มังคุด มะพร้าว ลำไย และส้มโอ มาจัดแสดงและให้ผู้เข้าร่วมงานทดลองชิม พร้อมจัดกิจกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลไม้ไทย และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวไทยควบคู่กัน เพื่อสร้างการรับรู้และส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวของไทยในตลาดจีน

- สปช.ปักกิ่ง จัดทำข้อมูลประกอบระบบกระดานข้อมูลราคาสาธารณะ (Public Price Dashboard) พร้อมศึกษาแนวทางยกระดับ สปช.ปักกิ่ง เป็น Focal Point ด้านกฎ ระเบียบ และมาตรการของ GACC รวมถึงเสนอแนวทางพัฒนาฐานข้อมูลและระบบแจ้งเตือน มาตรการที่มีผลต่อการส่งออกสินค้าเกษตรไทย

กรมวิชาการเกษตร

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 19/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ประกาศทะเบียนรายชื่อผู้ประกอบการผลิตในต่างประเทศเพื่อการนำเข้าพืชและ ผลิตภัณฑ์จากพืชของไทย ครั้งที่ 5/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของหนังสือรับรองสุขอนามัย พืชสำหรับสินค้าถั่วเขียวแห้งส่งออกจีนของไทย จำนวน 1 ฉบับ
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร แจ้งผลการดำเนินการปัญหาความปลอดภัยอาหารในผลไม้สดส่งออก จากไทยไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดของสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 20/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง ด่วนที่สุด GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์ มาตรฐาน ครั้งที่ 17/2569
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมวิชาการเกษตร ส่งรายงานการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจากการตรวจสอบประเมิน ผู้ประกอบการผลิตผลิตภัณฑ์จากธัญพืชส่งออกจีนของไทย ผ่านระบบวิดิทัศน์ทางไกล ครั้งที่ 2 และพิจารณายกเลิกการระงับการนำเข้า
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร ขอชี้แจงข้อเท็จจริงการคืนคุณสมบัติการส่งออกไปจีนอีกครั้งของ บริษัท นิรันดร์ อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล เทคดิง จำกัด (DOA 45000 02 132016)
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งขอแก้ไขทะเบียนบัญชีรายชื่อสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุผลไม้ของจีนที่ได้รับการ ขึ้นทะเบียนส่งออกไทย ครั้งที่ 3 ประจำปี 2569 ครั้งที่ 2
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งขอผลักดันความร่วมมือระหว่างจีน-ไทย ด้านการกำกับดูแลการสอบย้อนใน สินค้าทุเรียนส่งออกจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งขอให้ติดตามความเสี่ยงด้านการกักกันพืชจากหนอนเจาะเมล็ดทุเรียนใน ทุเรียนที่ส่งออกมายังประเทศจีน

กรมปศุสัตว์

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ส่งหนังสือ เรื่องติดตามผลการพิจารณาขอขยายขอบข่ายผลิตภัณฑ์ของ โรงงานผู้ผลิตและแปรรูปเนื้อสัตว์ปีกและผลพลอยได้แช่แข็งไปสาธารณรัฐประชาชนจีน (EST.18)
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งความประสงค์เดินทางไปตรวจพบทวนสถานผลิตผลิตภัณฑ์ที่มาจากสัตว์ส่งออกจีน ของไทย ณ ประเทศไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งขอให้ส่งข้อมูลกระบวนการขั้นตอนการออกหนังสือ รับรองสุขอนามัยของหน่วยงานภาครัฐสำหรับผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกส่งออกจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมปศุสัตว์ เรื่อง ขอปรับปรุงรายชื่อผู้ประกอบการส่งออกสินค้าสมุนไพรจีนที่มาจาก สัตว์หรือซากสัตว์จากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน

กรมประมง

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC ประกาศหลักเกณฑ์การตรวจสอบกักกันโรคสำหรับสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการบริโภคส่งออก จากไทยไปจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือ ขอเชิญ GACC เดินทางมาตรวจพบทวนสถานผลิตผลิตภัณฑ์ที่มาจากสัตว์ส่งออกจีนของไทย ณ ประเทศไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือกรมประมง ร่างใบรับรองสุขอนามัยสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการบริโภค

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC แจ้งผลการพิจารณาข้อคิดเห็นต่อร่างใบรับรองสุขอนามัยสัตว์น้ำมีชีวิตเพื่อการบริโภคของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC แจ้งขอให้นำส่งข้อมูลเพิ่มเติมกรณีแบบสอบถามสำหรับผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำส่งออกจีนของไทย

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

- สปช.ปักกิ่ง ประสานมกอช. เรื่อง GACC แจ้งระงับการนำเข้าผลิตภัณฑ์ของบริษัท SMC FOOD (THAILAND) CO.,LTD เป็นการชั่วคราว

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing

www.opsmoac.go.th/beijing

www.facebook.com/moac.beijing